
מ'ר עולם !
קיץ בכנרת עם נופש ובילויים של חמישה כוכבים - זה
פלאזה טבריה: טלויזיה צבעונית בכל חדר, סרטי וידאו,
בריכת שחיה מפוארת, מסעדות יוקרה, שרות מעולה
ויחס אישי.
גם לילדים (ואולי להורים?) דאגנו בפלאזה-טבריה עם
שעשועים, בידור, פעילויות ועוד ...
ובנוסף, כל אורח בפלאזה-טבריה זוכה בהטבות
הבאות:
• כניסה למרחצאות וחוות-התנינים בחמת-גדר - חינם
• שיעור רכיבה על סוסים - חינם
• 50% הנחה על טיולי סוסים בגליל
• 50% הנחה בכניסה לחוות היענים של קיבוץ האון
• 50% הנחה בהפלגות עם "שייט-כנרת"
50% הנחה בכניסה בפרקי המים בכנרת
קיץ של חמישה כוכבים בפלאזה-טבריה ב-88 ש"ח
לאדם בחדר זוגי* - כולל כל המיסים.
לילדים מחירים מיוחדים!
פלאזה-טבריה -
הכוכב החמישי
עושה את ההבדל
טלפן עכשיו 067-92240 או
לסוכן הנסיעות שלך.
* עד לסוף יוני - מחירים מוזלים!

כותבים

נורמה חדשה

אנחנו עדים במשחקי מכסיקו '86 לנורמה חדשה של התנהגות וזו מוצאת חן בעיני.

כאשר שחקן של אחת הקבוצות שרוע הרשא מחמת פציעה, וחברו לקבוצה מרחיק את הכדור אל מחוץ לקו – מתחרש המשחק תמיד בהוצאת חוץ לעברה של הקבוצה שאיבדה אותו קודם לכן.

רומני שלא ראיתי ג'סטה שכזאת מצד שחקנים ישראליים. ראוי ורצוי לאמץ את המחווה הנאה הזאת.

תל־אביב — משה גרין

לא סובלת

נמאס לי. כן. ולא בגלל שיש יותר מדי כדורגל. נמאס לי כיוון שיש נשים שנוטלות לעצמן את הזכות הדיבור בשם כולן (סילביה קטן, „שבוע־ספורט" 28, „לא יתכן שניפול קרבן לתאוות הכדורגל של הגברים").

אין נשים או נערות שאוהבות כדורגל ?

הנה אני אחת מהן.

תל־אביב — ע.ב.

מסוריה – כן מישראל – לא

אני מבין שראשי התאחדות הכדורגל, וגם אנשי איגוד השופטים, עמלים יום ולילה כדי ליצור את הקשרים המתאימים עם ראשי הכדורגל באירופה ובעולם. אבל קשה לי להבין כיצד זה שכאשר אברהם קליין פרש משיפוט פעיל – נחסמה עבורנו כליל הדרך לאירועים גדולים, דוגמת גביע העולם.

אני יושב ערב ערב מול המסך ומתפוצץ שופטים מתוניס, סוריה, גואטמלה, קולומביה, ונצואלה, ארה"ב, אוסטרליה – משולבים במשחקים. ישראל – יוק.

אינני חסיד גדול של השופטים שלנו. להוציא כורדים – אין רמת השיפוט שלינו עולה לגבהים מי־יודע־מה. אך יש לשער שהרמה במדינות שאותן הזכרתי לעיל – אינה גבוהה מזו שלנו. לעתים יש לי רושם שאנחנו קצת טובים יותר. למה אם כן קופחנו ?

נראה לי שהכל זה עניין של פוליטיקה. הנשיא הברזילי של פיפ"א איננו זקוק לקול הבודד שלנו. הוא הולך על מדינות העולם השלישי, מדינות שיכולות להבטיח לו המשך השליטה בארגון הבין־לאומי.

ואולי צריכים לטפל בו קצת בדרך אחרת ?

רמת־גן — ישראל גורן

קויתי לנסים

לא מגיע לו, לשדר הוותיק והמסור, שכך הוא יכוסח.

אין לו שום גינון והוא האיש הכי לא־כוכבי בטלוויזיה.

הוא צרוד, הוא לא תתיך. הוא לבן. הוא חתום. הוא לא מנסה למצוא שום חן. אז מה ?

הוא איש מקצוע מעולה. לפעמים הוא – מי לא ? – שוגה.

הוא רק בן־ארם. מותר לו.

אני גדלתי על המיתר הצרוד של קולו. הוא שידר את הילדות ואת שאיפות הנצחון ואת ההתרגשות ואת גאוות הבית ואת הזכות לשאת את הסמל הלאומי.

יש לו חלק גדול בריפרופי, כיום, על מדור הספורט. הוא העלה אותו על סדר היום. הוא מצליח, השד יודע, אם בכלל, לרתק ולסחוף בדרך היבשה, תצורמת, המיוחדת אותו.

לא מגיע לו לספוג חצים משוחים ריר של הוקעה. גם מי שזכרונו רפה, קלוש וקצר כשלי זוכר לו, לנסים, רגעים גדולים.

אני אתך, נסים קויתי, ועד שהנייר הזה יגיע לעיניך – אולי אגייס גם שכנים אחרים ויחד נקים עמותה קטנה לתביעת עלבונך.

לא מגיע לו מה שעושים לו

אברהם שרון

טור ראשון

אלה היו הימים הגדולים

כמעט חודש ימים. עולם דמוי כדור. לקום ביום שני בבוקר ואין כדורגל. לשוב לשיגרת החיים. לקרוא על הרוטאציה, על השב"כ, על ההסלמה בין דתיים לחילונים. לחשוב שחלק ניכר בציבור החמיץ כל זאת. בגלל אותו כדור. בגלל מאראדונה. בגלל ארגנטינה, האלופה החדשה.

לחשוב שחמש מאות מיליון צופים חזו בשידורים הישירים. לחשוב שכדור קטן, איש קטן וגביע קטן יכולים לשגע עולם גדול.

טוב לאנושות ? רע לאנושות ?

במידה מסויימת טוב. במידה רבה – בריחה מן המציאות היומיומית הקשה והאפורה. מכסיקו, מדינה ענייה, למודת סבל ואסונות־טבע. מתרוממת למשך חודש ימים מן הקרקע, מרימה ראש ודגל. „מֶ–חי–קו, מֶ–חי–קו".

וגם אנחנו בחגיגה הגדולה. מיליון דולאר עלו השידורים הישירים לרשות השידור. הון־עתק. אם זה מה שהחזיק חלקים גדולים בציבור שלנו – היה כדאי. אין מקום לוועדת חקירה.

קצת קיטרנו, מחינו על הברברת. ביום שלישי בלילה חסרו לנו ארבל וקויתי, שמרון, מוטל'ה ואמציה, אורי, יהודל'ה שהרבני ואורלי. על המאמצים שעשו: תודה.

בעוד ארבע שנים תחזור על עצמה החגיגה. הפעם באיטליה. עד אז יפיקו לקחים, יוסקו מסקנות. משהו במכסיקו בוודאי לא היה בסדר. אולי השיטה, אולי שעת המשחקים שהכבידה מאוד על השחקנים. אולי גם האירגון.

נצפה לאותם חדשי קיץ של שנת 1990.

צ'או מחיקו.

אריבידרצ'י רומא.

תצלום השער: דייגו ארמאנדו מאראדונה. „קפטן" ארגנטינה. הגביע והעולם – שלו.

צילום רדיו „איי.פי".

שבוע־ספורט

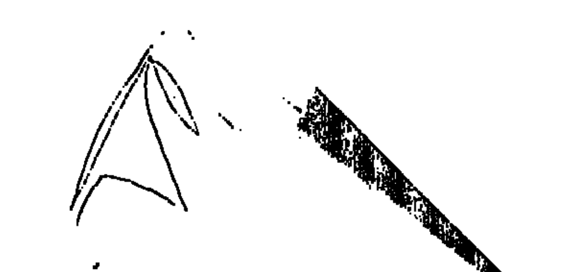
עורכים:
אלכס דורון
משה לרד

צלם: עדי אבישי

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילה שניידר
טלפון: (03)439442

ISSN 0334-7877

העולם - לרגליו של דייגו

המשחקים תמו. עכשיו תור הניתוחים. והאיזמל יתרכז, יותר מבעבר, בשחקן אחד, ברגל אחת, בתופעה הנדירה ששמה דייגו ארמאנדו מאראדונה. עוד ידובר ויסופר על השחקן הזה, מספר 1 בעולם, לכל הדעות. לא רק משום שכבש את כל הכותרות, אלא גם בזכות התכונות הגופניות הנדירות שלו. ★ מסקנה ראשונה, אישית שלי, היא שבמונדיאל המכסיקני נפל דבר חשוב: הכדורגל נעשה תוסס יותר, מרתק יותר, אנרגי יותר. הסיבה העיקרית לכך – והיא שהביאה לשיאה את ההתעניינות בעולם – שיטת משחקי ההכרעה, החל בשמינית הגמר, שכמו מתחה קו על השלב המוקדם הרדום. אפילו ההכרעה האכזרית, הפנדלים, שעוררה ועוד תעורר פולמוס ואולי תעבור מן המונידאל, הוסיפה צביון של מתח, של דרמה, של „דם בעיניים", וכמובן הזילה יותר דמעות מבעבר.

צבי קופמן,
שליח „מעריב" במכסיקו

גרמניה אולי עדיין חושבת שהוא מעל לכל, אבל הכדורגל שלה, ולא רק שלה, היה במכסיקו מתחת לרגלו הכובשת של המלך החדש, דייגו ארמנדו מאראדונה. השמאלית שלו, העולה לדעת רבים, על זו של פושקאש האגדי, ריילגה־ניתרה־קיפצה מעל כל מכשול, בצורה חסרת תקדים, עד שאפשר לומר, בלי להתחבט יותר מדי, כי שחקן אחד ניצח במונדיאל. חבריו הארגנטינים – שחקנים טובים, זריזים, אמונים על הטיפול בכדור והנעתו – אולי לא חשים בנוח למשמע דעה נחרצת זו מפי רבים־רבים, אך הם יסכימו עימה, אף שכמובן בלי סיועם למפקרם, לא היתה ארגנטינה זוכה בכתר השני שלה.

כמו אחרי כל טורניר גמר של גביע העולם, הוא ינותח מכל זווית אפשרית – וקרוב לוודאי שלא תהיה אחידות־דעים בקרב מאמנים, מומחים, שחקנים וכל מי שהכדורגל הוא כל עולמו ועיסוקו היחיד. שוב ישמש המונדיאל חומר לימודי אקדמאי, וגם לפיתוח המחשבה, המנטאליות והחידושים. בבתי־הספר של הכדורגל, בכל היבשות, ידושו במה שראוי להילמד. כי הכדור העגול אף פעם אינו נח. הוא מתגלגל ועימו החידושים והשיחזורים, בעזרת הנסכים, שהיו לחלק בלתי נפרד מהמשחק.

משמינית־הגמר ואילך...

מסקנה ראשונה, אישית שלי, היא שבמונדיאל המכסיקני נפל דבר חשוב: הכדורגל נעשה תוסס יותר, מרתק יותר, אנרגי יותר. הסיבה העיקרית לכך – והיא שהביאה לשיאה את ההתעניינות בעולם – שיטת משחקי ההכרעה, החל בשמינית הגמר, שכמו מתחה קו על השלב המוקדם הרדום. אפילו ההכרעה האכזרית, הפנדלים, שעוררה ועוד תעורר פולמוס ואולי תעבור מן המונידאל, הוסיפה צביון של מתח, של דרמה, של „דם בעיניים", וכמובן הזילה יותר דמעות מבעבר.

אין זה אומר שהאיכות עלתה. יעידו על כך ברזיל, האלופה היוצאת, איטליה, פולין, אורגוואי ואולי עוד נבחרות, שגרמו לעמיהן אכזבה קשה, ביחוד ברזיל ואיטליה.

אבל, היתה לצד האכזבה הזאת, גם תופעה חיובית מאוד, שנפגמה במקצת על־ידי חוסר היציבות והנאיוויות, את התכונה האחרונה, הנאיוויות, אין המונדיאל יכול לסבול. לכן, העניש את אלה שמשחקן גבל בתום־לב.

> לפחות בשתי מדינות – באיטליה ובברזיל – תוקדש הרבה מחשבה וייערך שידוד מערכות, בעקבות הכשלון, שבאורח מסורתי, אחרי ארבעה מונדיאלים כושלים, גרם הלם במדינת הכדורגל והקפה, ברזיל. לדעת רבים, הכדורגל שלה עדיין היפה והאהוב, גם כאשר הטילה יהבה על ההגנה, בעקבות מסקנות 1982, שלא עלו יפה.

תבלין של יופי

את האור נתנו למונדיאל כמה נבחרות הראשיות להתפאר בהופעתן הנכבדה, עד שכשלו, לפעמים בצורה אכזרית: אף פעם לא הרשימה בריה"מ בכדורגל כה חיובי ומפתיע, כמו הפעם. אלמלא פרשת הנבדלים במשחק רבע־הגמר נגד בלגיה, יתכן שבריה"מ היתה מרחיקה לכת. היא יכולה להתנחם בכך שהמנצחת אותה – הצטיינה בחכמת־משחק והגיעה להישג־שיא – עלייה לחצי הגמר, שם הרימה ידיים בפני הנבחרת המצליחה של מאראדונה, שלדעת מומחים היתה טובה יותר מב־1978, כאשר נעזרה בביתיות כדי לזכות בגביע. ואין זה משנה איזו תרומה עצומה, חסרת תקדים, נתן איש אחד, דייגו, לארגנטינה.

תבלין של יופי וכדורגל טוב, תערובת אירופית־אמריקנית, נתנה למונדיאל נבחרת צרפת. למזלה הרע, כשלה בחצי־הגמר, כמו ב־1982, בצורה די מפתיעה מול גרמניה, הרבה באשמת שחקניה. גדול שחקניה, מישל פלטיני, שדווקא במשחק־האמת אחז אותו פיק ברכיים מקצועי. הוא, אישית, הוכה שוק על ירך בדו־קרב האישי הסמוי על ההגמוניה עם דייגו מאראדונה.

ככל שדהר המונדיאל נתברר שהדו־קרב הזה, משול להתמודדות בין שני מתאגרפים ממשקלים סגולים שונים בצורה קיצונית, עד שנתעוררה שאלה מסקרנת, ביחוד בצרפת שהפכה לאימפריה, אם זו היתה שירת הברבור של פלאטיני.

הלהקה היפה מדנמרק

גם ספרד נתנה עוצמה מתסיסה למשחקים. יתקנו אותי הספרדים אם אני טועה: אף פעם לא היתה להם נבחרת כשרונית ואנרגטית כזאת. רק מי שמסוגלת להביס נבחרת כמו דנמרק בשיעור 1-5 ולהביא לעולם חלוץ־מחץ כשרוני כמו אמיליו בוטראגניו – נחשבת לנבחרת מעולה. אבל, איתרע מזלה של ספרד שנפגשה ברבע־הגמר עם הנבחרת קשת הפיצוח והטאקטית של בלגיה והיא כרעה על הנקודה הלבנה־השחורה.

על אף תבוסתה המדהימה לספרד, תוזכר דנמרק, בלב חצוי, כחבורת שחקנים מרתקת שרק בגלל סלידתה, הגובלת בתום־לב רשלני, ממשחק הגנתי מבוקר ומכוער, לא המשיכה לרוץ. המונים השפיעו עליה אהבה בגלל אלקיאר ולאודרופ ולהקתם היפה. אבל כבר אמרו חכמי כדורגל: עם כדורגל שהוא רק יפה, אפשר למות. וזה מה שקרה לדמנרק.

לפחות בשתי מדינות – באיטליה ובברזיל – תוקדש הרבה מחשבה וייערך שידוד מערכות, בעקבות הכשלון, שבאורח מסורתי, אחרי ארבעה מונדיאלים כושלים, גרם הלם במדינת הכדורגל והקפה, ברזיל.

לדעת רבים, הכדורגל שלה עדיין היפה והאהוב, גם כאשר הטילה יהבה על ההגנה, בעקבות מסקנות 1982, שלא עלו יפה. כי ברזיל באה למכסיקו, פחות טובה ומלוכדת מבפעמים קודמות. גם לה התאכזרו בעיטות ה־11, אבל גם, ובעיקר, התעלמות מחשיבותן של הלחימה והטאקטיקה של יריבותיה.

איזמל הניתוחים יתרכז, יותר מבעבר, בשחקן אחד, כרגל אחת, בתופעה הנדירה ששמה מאראדונה. עוד ידובר ויסופר על השחקן הזה, מספר 1 בעולם, לכל הדעות. לא רק משום שכבש את כל הכותרות, אלא גם בזכות התכונות הגופניות הנדירות שלו.

איך, איך, איך אפשר לחולל נפלאות כאלה כרגל אחת? הרי ראיתם זאת. ■

אזכור ולא אשכח

הוא לא היה הראשון, ואני מקווה שגם לא האחרון, אבל אזכור את המונדיאל של מכסיקו, את האורות ואת הצללים שלו, אולי יותר מהקודמים. אזכור אותו בנוסטאלגיה, ולא רק את הצד המקצועי שלו, שעיקרו ההפתעות שטרפו את התחזיות ושיבשו את לוח־ההסעות של אוהדי כדורגל ושל עיתונאים – לערים השונות.

רכבת האוויר שהחלה ביום שני מחזירה את הרבבות הרבות לכל קצווי תבל, נושאת עימה, עימנו, מטענים מקצועיים, כמו אחרי כל גביע־עולם, אבל גם רגשיים. כי בכדור בעטו בני־אדם, צוחקים ועצובים, וכהם חזו כבני־אדם, כאן באיצטדיונים, ולא רק בסלוניהם של מאות מיליונים.

לא אשכח את טעם הפרידה המריר, משני הכוכבים הגדולים של אירופה, מישל פלאטיני וקארל־היינץ רומניגה, שדווקא בימי־האמת שלהם, במונדיאל האחרון, לא העניקו לנבחרותיהם את שקיוו מהם, אפילו שגרמניה־של־רומניגה הפתיעה בעלותה לגמר.

אזכור, גם אחרי תקופת התרגעות הכרחית ועשיית סדר במחשבות, את מפלתה הרביעית ברציפות של הנבחרת הברזילית, שמשחקה תמיד היה ויהיה מענג. וכמובן, איך אפשר לשכוח את פניהם הנפולות, גם המזילות דמעות, של אוהדיה בחולצות הספורט הצהובות־ירוקות ,לאחר שנקודה אחת, לבנה, רחוקה כדי 11 מטרים מהשער, סילקה אותה כה מוקדם הביתה – אולי מפני שהגדול והיקר בכוכביה, זיקו הנערץ, הגיע לכאן לא בריא.

★ ★ ★

לא אשכח את אווירת הנוק־אאוט האכזרית, שבאה לראשונה על גביע העולם, כבר בשמינית הגמר, ואשר רק באשמתה, נפרדנו כה מהר מברזיל, מצרפת, מדנמרק. לא אבין, ברוב תמימותי, את הרצח בעיניים של ממלאי האיצטדיונים שביקשו הארכות ובעיטות 11, כאשר גיבורי המונדיאל חבוטים ברגליהם ובשריריהם, דידו בקושי אל הנקודה הלבנה, או היו שרועים במרכז המגרש, מסבים פניהם מהבועטים – בטרם יוכרע אם יישארו במכסיקו או ישובו הביתה בלי תהילה, נתחמקים מקבלות־פנים זועמות, כאילו הם ביקשו את הכשלון...

★ ★ ★

אזכור את סיבלם של שחקנים במזג־האוויר ההפכפך, כמו תוצאות משחקים רבים, כאשר התחננו לשקית מים מן הספסל, ביחוד בכבשן של מונטריי הזכורה לרע, או בצהרי היום, כאשר שעות השידור של הטלוויזיה לאירופה ולמזרח כפתה עליהם לשחק בשעה 12 (מכסיקו).

לא אשכח כיצד התנפצו תחזיות־יהם המנומקות, בכל כלי התקשורת, של גדולי הפרשנים, בהם שחקנים ומאמני עבר, שאינם מחמיצים נוכחותם בכל מונדיאל, המחזירים נוסטאלגית אל ימי תפארתם. אין להאשימם. אולי עוד יוסכם על הכל כי במכסיקו התגלגל הכדור בכיוון הפוך להגיון. אולי רק ארגנטינה שמרה על שפיותה של התחזית.

אזכור את המחוות המרגשות של השחקנים, אשר ויתרו על כדור שהיה ברשותם, בעטו אותו החוצה, כדי לאפשר לשופט להפסיק את מהלך המשחק ולאפשר טיפול רפואי בשחקן־יריב או להוציאו על אלונקה. זה היה ייחודו האנושי, אחד מהם, של המונדיאל הזה.

★ ★ ★

לא אשכח, בטרם בואי למחצית הגדולה של גביע העולם, את חישובי הקבוצות, כאשר הן ידעו שכבר עלו לשמינית, ואין צורך להיטיב עוד עם ההמון המאוכזב. ולו בשל כך, ראוי לומר מלה טובה על הנוק־אאוט.

אזכור את הברק המדהים של נבחרת בריה"מ, ויותר מכך את קבלת פסק־הדין המעוות של השופט, בהתנהגות שחייבים לדבר עליה עוד ועוד, כדי שילמדו ממנה. אני מסופק אם כל נבחרת אחרת היתה בולעת באיפוק מופתי כזה, את סילוקה הביתה בגלל שתי שגיאות שיפוט גדולות, במשחק עם בלגיה המפתיעה, חרף האכזבה הגדולה משחקנה שיפו.

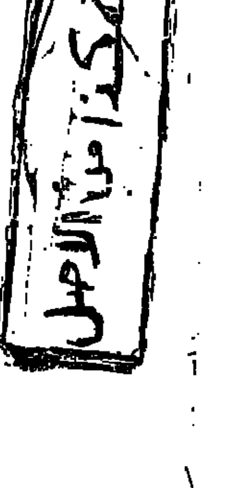
ואחרון אחרון חביב, אבל גדול: לא אשכח את מניף הגביע, דייגו ארמאנדו מאראדונה, שייזכר תמיד כמנצח המונדיאל המכסיקני. לא נשכח, העולם כולו, את כשרון הפריצה והדילוגים הלא־קונבנציונליים שלו, מעל כל רגל חוסמת, עד שהכל שחו וניסו לנתח את התופעה, הבלתי ניתנת להסבר של שריריו וזריזותו. תמיד נזכור, כי לא היה עוד כדורגלן שברגל אחת סובב את כל המונידאל. למי שיש הסבר לכך – שיקום!

★ ★ ★

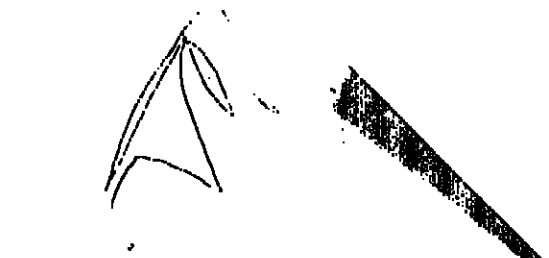
לא אשכח כמה רצו המכסיקנים המארחים להסביר פניהם המחייכות לאורחיהם, בכל אשר פנו, הלכו, היו ונסעו. יצר השמחה של העם הזה, שאולי נבע מבריחה תת־הכרתית מאסון הטבע ומעוניו, הפיג מתחים של המוני התיירים, שהתקשו להסתגל למנטאליות המקומית ולאוויר הגבהים שחייב זהירות והתרגעות, לא בנקל.

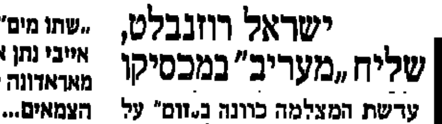
אזכור את העידוד לנבחרתם, גם אחרי שסולקה מהמונדיאל שלה את קרנבלי השמחה המיוחדים כמינם עד אור הבוקר – בלי להזיק לאורחיהם; אזכור את „המנון האליפות" הפרטי שלהם, ולא רק משום שרכשתי את הקלטת שלו. שהרי, על כרי־הדשא ספוגי הזיעה, הצער, הצהלה והדמעות, התנהל המונדיאל לצלילי הה־„רה רה מחיקו" והם היו ערבים לאוזן, עד שהמסך ירד ביום ראשון על האצטקה ועל אליפות העולם הזאת. ■

עבור לעמוד 22...

ישראל רוזנבלט, שליח „מעריב" במכסיקו

עדשת המצלמה כוונה ב„זום" על קרל־היינץ רומניגה. חולצתו היתה ספוגת זיעה. פניו המיוסרות נטפו אגלי זיעה. אילו ניתן לו באותו רגע, בוודאי היה פולט קללה עסיסית בגרמנית. זה היה בסאונה של מונטריי, המקום החם ביותר שבו נערכו משחקי המונדיאל במכסיקו. כאן, סמוך לגבול עם מכסיקו, התמודדה מערב־גרמניה עם מרוקו בחום של 35 מעלות.

ב„אסטאדיו אוניברסיטאריו" של מונטריי, יש מערכת תאורה. בכל זאת התקיים המשחק בשעה 4 אחר־הצהריים. מדוע?

התשובה לשאלה זו חושפת, למעשה, את אחת השערוריות הגדולות שעולם הספורט ידע באחרונה. עצם קביעת המשחקים במכסיקו (בפעם שניה בתוך 16 שנה), היא שערורייה ואינה ניתנת להסבר אחר – לבד מהרצון של ז'ואו האבלאנז' להבטיח את קיום המשחקים במדינה דרום־אמריקנית, בכל מחיר, לאחר פרישת קולומביה ואחרי שלא נמצאה מועמדת אחרת.

הטלוויזיה קבעה

למכסיקו יש אמנם את האיצטדיונים, אבל הענקת זכות האירוח למדינה השרוייה במשבר כלכלי כבד (בשל ירידת מחירי הנפט בשוק העולמי), מדינה אשר שניים מתוך חמשת מרכזי תקשורת־הלוויינים שהקימה לצורך שידור המשחקים בטלוויזיה לכל העולם, נהרסו ברעידת אדמה, מכסיקו, שכושר הארגון שלה (מדובר ב־24 נבחרות ולא ב־16) הוא אינו מן המשובחים – כל זה גבל בעוות מצח.

„שתו מים", היה בוודאי אייבי נתן אומר לדייגו מאראדונה ולחבריו הצמאים...

היוו נימוק משכנע למדי. בריאות השחקנים ירדה למקום השני. אי אפשר לומר כי ראשי ארגון המופקד על ניהול הכדורגל בעולם, לא ידעו מה מצפה לשחקנים במכסיקו. בגי ליון חודש אפריל 1979 של „פיפ"א ניוז" – והי שכלי. חלה ירי דה נקו אורדינציה המוטורית (פחות דיוק בת נועות משולבות), נטייה ללקות בהת תכווצויות שרירים, היחלשות של יכולת הריכוז והתגובה. הגמל־

רווח כספי – הפסד ספורטיבי

זה מה שקרה במכסיקו במשחקי המונדיאל 86 ★ פיפ"א, הגוף האחראי על ניהול משחקי הכדורגל בעולם, נתן יד לדרישת אנשי הטלוויזיה לשדר את המשחקים בשעות 12 בצהריים ו־4 אחה"צ, החמות במיוחד ★ נשיא פיפ"א, הברזילי ז'ואו האבלאנז', עומד בראש אירגון רודף־רווחים, והמפסידים האמתיים הם השחקנים ★

אבל זה עדיין לא הכל. העובדה כי פיפ"א הפכה למעשה לארגון כלכלי רודף־רווחים, התבטאה הפעם בהסכם שחתמה על מכירת זכויות השידור של המשחקים. מכיוון שאת חברות הטלוויזיה מעניין רק גורם אחד – כיצד להגיע למכסימום צופים – הוחלט כי בשל הפרש השעות שבין אירופה למכסיקו – יש לקיים את המשחקים בשני מועדים: 12 בצהריים ו־4 אחה"צ.

זה היה יכול להיות נורמאלי בהחלט, אילו המונדיאל התקיים באירופה, אבל לא במכסיקו, במדינה שבה בשעות אלו שורר לא אחת חום כבד.

את ראשי פיפ"א זה לא עניין. הצ'קים השמנים שקיבלו מחברות הטלוויזיה ומ־11 הספונסורים (באטא, קאנון, קאמל, צ'ינזאנו, קוקה־קולה, פוג'י־פילם, אופל, ג'יי.וי.סי., ג'ילט, פיליפס וסייקו)

הבטאון הרשמי של ההתאחדות הבין־לאומית בכדורגל – פירסם פרופ' גוטפריד שטיינהולצר מציריך, חבר הוועדה הרפואית של פיפ"א, ממצאים מדאיגים על בדיקות שערך במשחקי כדורגל שהתקיימו במכסיקו. הוא מצא כי אצל השחקנים חלה ירידה של עד 10 אחוז בסיבולת, כתוצאה מן החום והחמצן הדליל וקיימת התאוששות איטית מפציעות.

גם בבטאון אופ"א (איגוד הכדורגל האירופי) מחודש מאי, פורסם מחקר שערכו שני רופאים מזרח־גרמנים על השפעות המשחק בתנאי מכסיקו על הכדורגלנים. הרופאים קבעו כי ב־90 דקות ב„תנאים מכסיקניים" (חום גבוה ולחות) עלול כדורגלן לאבד שלושה ליטרים נוזלים מגופו. לכך, הם קבעו, יש תוצאות שליליות במישור הפיסי

צה של שני הרופאים: אם כבר נערכים משחקים בתנאים הנזכרים – יש לאפשר לשחקנים לשתות גם במהלך המשחק ולשתות הרבה. זו הסיבה שבמהלך המשחקים במכסיקו התרגלתם לראות את אנשי הספסל של כל הנבחרות, משליכים לעבר חבריהם שבשדה שקיות ובהן מים. פיפ"א נתנה חנינה לנירונים לחום ולעצמה...

כדאי לציין כי לפני ארבע שנים, בספרד, חל איסור על שתיית מים בזמן המשחק וספרד היתה אפילו חמה יותר ממכסיקו (במשחק שהיה במדריד ב־1 ביולי 1982, בין אוסטריה לצפון־אירלנד, נמדדה במגרש טמפרטורה של 50 מעלות!). ברונו קונטי, הכדורגלן האיטלקי, סיפר כי נהג להתחוות מדי פעם לפצוע, כדי שיוכל לשתות בעת ה„טיפול" בו. וקונטי, להזכירכם, בא ממדינה ים־תיכונית.

עכשיו תשאלו, ובצדק: למה החום הזה לא השפיע על מאראדונה, בביצועים הנפלאים שלו? – התשובה שלי היא זאת: בוודאי שהחום השפיע. במזג־אוויר נוח ובגובה פני הים, היה מאראדונה כובש פי שניים שערים... ■

הקשר האיטלקי

יש הרבה מן המשותף בין דייגו מאראדונה (ארגנטינה), מישל פלאטיני (צרפת), ג'וניור ואדיניו (ברזיל), קארל־היינץ רומניגה (גרמניה) וזביגנייב בונייק (פולין). כולם, כמובן, כוכבי־על בכדורגל, אך בנוסף הם מופיעים בקבוצות הליגה השונות ברחבי איטליה.

בסך הכל הופיעו במדי הנבחרות השונות במשחקי מכסיקו 86' – 13 כדורגלנים זרים שיש להם חוזי־משחק באיטליה והם פזורים בקבוצות מן האלפים ועד לסיציליה.

כאשר הופיעו הזרים של איטליה במדי הנבחרות הלאומיות שלהם במכסיקו – החל המצב קצת להסתבך. מאראדונה הארגנטיני, מצא עצמו נשמר בקפדנות בידי חברו וידידו הטוב מקבוצת נאפולי סאלבאטורה באני, שהופיע כמובן במדי ה„סקואדרה אזורה". השניים חיבקו איש את יריבו בתום משחק התיקו בשלב המוקדם.

הנבחרת הצרפתית פגשה בנבחרת האיטלקית בדרכה למגרש־אימונים במכסיקו־סיטי. מישל פלאטיני – במכסיקו של צרפת ובשאר ימות השנה של „יובנטוס" – שלח חיוכים לעבר חבריו לקבוצה בכחול, ולבטח לא שמח כל כך לשמוע משפטים כמו: „חייך עכשיו – במשחק אנו עומדים לשבור לך את הרגליים"...

זרים הורשו לשוב ולשחק באיטליה בקיץ 1980, אחרי 16 שנות איסור. בתחילת שנות החמישים הציפו הזרים את המגף האיטלקי, עד שהיה חשש שהם יטלו לידיהם את רסן המשחק שם. האיסור על שיתוף זרים נכנס לתוקף – ורק התערבות נמרצת ועבודת לובי קשה במיוחד של בעלי המועדונים הגדולים, החזירו את הזרים לאיטליה. „יותר קהל – יותר כסף לשחקנים" – היתה הסיבה. ומה איכפת לאיטלקי ממוצע לזכות בשכר גבוה יותר רק בגלל העובדה שבקבוצתו משחק גם מאראדונה או פלאטיני?...

כיום מופיעים 31 שחקנים זרים בקבוצות הליגה השונות באיטליה. למרות שקשה לקבל נתונים כספיים מדוייקים, מוערך שכרו השנתי של פלאטיני ביובנטוס בכ־700 אלף דולאר לעונה. אומרים שחוזהו הארבע־שנתי של קארל־היינץ רומניגה באינטר מילאן, מגיע ל־5.8 מיליון דולאר. מאראדונה אמור לקבל מיליון דולאר לעונה בנאפולי.

בכל זאת – נשמעים קולות בגנות הזרים „התופסים את מקומם של הכשרונות המקומיים". המאמן הלאומי של איטליה, אנצו בירזוט, שותף לדעה זו. אבל באיטליה מדברים על כדורגל במושגים של כסף גדול, ומנהלים לא מעטים היו רוצים לראות זרים עוד ועוד, אפילו יותר מאשר שניים בקבוצה – על פי החוק הקיים כיום.

ההמונים, לעומת זאת, מעריצים גדולים של השחקנים הזרים. „דייגיטו", מכונה מאראדונה בפי האוהדים בנאפולי. הוא אינו יכול להיכנס למסעדה נאפוליטאנית בלי שקהל אוהדים עצום ורב יצבא על הפתחים.

אחרי הפסדה של איטליה לצרפת של פלאטיני, אמר נשיאה של יובנטוס: „אנחנו נריע למישל שלנו רק החל מן המשחק הבא"...

ההישגים הראשונים של דנמרק מצאו תהודה בעתונות האיטלקית הרבה בגלל הופעתם המרשימה של מיכאל לאודרופ ופרבן אלקיאר, הראשון שחקן „יובה" והשני של ורונה. שדר הרדיו האיטלקי לא התפעל כלל מהופעתם המצויינת של הדנים. „הם רכשו את סגנון המשחק אצלנו, באיטליה"...אמר.

לפני שנשמעה שריקת הפתיחה למשחקים, הימרו רומניגה ובונייק על איטליה, למרות שנבחרת זו זכתה לביקורות קטלניות מבית.

אולם אחרי שכבש שער נגד איטליה והוציאה ממעגל המשחקים – יצא מישל פלאטיני לסעוד בחברתו של זביגנייב בונייק. בונייק שילם את החשבון. פלאטיני: „הוא הימר על איטליה"...

המונדיאל הסתיים. השחקנים חזרו הביתה. כמה מהם לביקור מולדת, לבילוי חופשה. בתחילת העונה ישובו לאיטליה.

להתראות בעוד ארבע שנים. הפעם באיטליה!

בונייק. הוא שילם את החשבון.

לילה ראשון בלי דייגו

אורית הראל ושרית פרקול

הלילה שאחרי היה לילה קשה. הכתמים הירוקים נעלמו מהעיניים. את „התקווה" ניגנו מוקדם. יורם ארבל לא דיבר בפול ווליום מהשכנים, וניסים קויתי לא צרח שום דבר על גול שלא היה או כן היה. אפילו אורלי יניב לא חייכה. רק היתושים, ניצולי הבליץ של צ'יץ', המשיכו לזמזם.

אף אחד לא הצליח להירדם. אנשים ספרו כבשים, אבל זה לא עזר. מרוב יאוש ניסו לספור כדורי־רגל, אפילו גולים – לפי נבחרות – אך גם זה היה ניסיון מעורר רחמים.

בשעות המוקדמות של הערב הכל עוד נראה בסדר. היה נדמה שהאזרחים הבינו שהעוצר נגמר. במקום המשחק של תשע הלכו סוף־סוף להצגה שניה. אחר כך קפצו לפאב, והחליפו כמה מלים על מספר הגולים שעצר שוער הנצחון הצרפתי, על אשתו הבלגית של הכוכב הדני, וכמה פעמים נגח השור הספרדי. ברבע לאחת, מכוח ההרגל, מיהרו הביתה, לא להפסיד את המשחק. רק ליד הדלת, בחיפוש הקדחתני אחר המפתח, נזכרו שבעצם כבר אין מה למהר. הכל נגמר.

מהחלונות ניראו אנשים צועדים למיטותיהם, כמה מוזר – בזוגות. במקום הכר, היא חיבקה אותו, והוא – במקום להצמד למקלט, נצמד אליה. אנשים חסרי אחריות, בכלל לא איכפת להם מהלחץ האיום שיהיה בחדרי לידה בעוד תשעה חודשים. מה הם יעשו אם תהיה, לא עלינו, עוד שביתת אחיות? הם בטח כולם חושבים שיצא להם מזה איזה מארדונה קטן, אבל מה תצא בסך הכל איזו דונה?

ואפילו אחרי הפעילות הספורטיבית הזו, הם עדיין לא היו מותשים מספיק בכדי לישון. אולי זה החסך החמור בגרעינים. אז הם עשו חשבונות: יום הולדת של מי שכחו ב־19 ביוני; חנוכת בית של מי נידחתה עד אחרי שריקת הסיום; מי זה היועץ המשפטי החדש ולמה לא אמרו לו?; מה מספר החולצה של אולדטיקוצ'יאה?

הם הגיעו איכשהו לבוקר, שוב בעיניים אדומות. פתאום הם קלטו שבעמודי הספורט בעיתון יכתבו גם על טניס, ששום הארכות ושום פנדלים לא יעצרו יותר את „קין והבל", שברדיו לא יסבירו יותר מי יושב על הספסל ולמה, ושלא יוכלו לספר ללוטו בן כמה פלה היום.

ואז החליטו לקנות וידיאו. מכשיר פלא שיראה להם שוב ושוב, בצבעים טבעיים, את המיספרת של נגרטה ואיך מארדונה עשה ביד.

כשבחוץ התחיל החושך, הוא התחבר באנחת רווחה לקופסה הקטנה, יד אחת בשלט, יד שניה בפיצוחים, ונעץ עיניים בירוק־הירוק הזה. הרוס מעייפות, עדיין ממלמל קלושות „ראית את הגול, ראית את הגול", הוא נרדם תוך דקות ספורות. התערובת הקולית ארבל־יניב־לוי־קויתי־מוטל'ה־אמציה, ואפילו הופעות האורח של בשן־ארצי־ישראלי־צפיר, היו כשיר־ערש בשבילה, וגם היא נרדמה מיד. בבוקר היא התוודתה, שחלמה על רנדוו עם פלאטיני בשאנז'אליזה.

עוד ארבע שנים פחות ארבעה ימים עד למונדיאל הבא. ■

אין לי יותר מה לומר

משה לרר

לא ישן כל הלילה. רואה את דון דייגו. חושב על כותרת. לא יוצא שום דבר. נגמרו כל הכותרות. אין לי יותר מה לומר.

ובכל זאת. עוד לא ראיתי עתון או מאמר בלי כותרת. מחדדים את קו המחשבה. עושים מאזן מהיר של מה שפורסם עד כה. מגיעים עד מהרה למסקנה שהכל כבר נאמר.

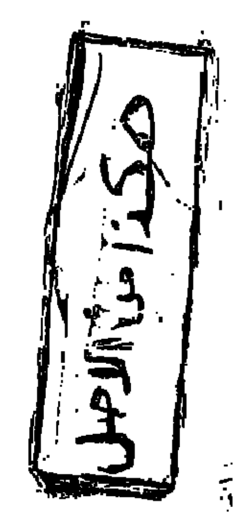
רוצה אלוהים (דייגו אמר) וגם היד נכנסת לתמונה. אך גם עניין זה מוצה. „האיש שנולד עם נעל ביד"? – פורסם.

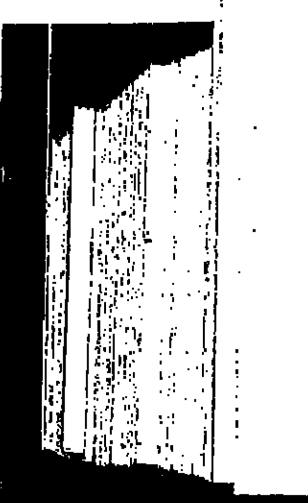
הלאה. קורא את כל החומר שפורסם. קורא בין השיטין. אולי נעלם משהו מעיני. שום דבר.

ברשימה זו – אני לא חייב לאיש כותרת. הכותרת מדברת בעד עצמה. עכשיו אני חושב צעד אחד קדימה. על שבת הפתיחה בליגה. איזו כותרת ניתן, לדוגמא, למשחק של שמשון ומכבי יבנה. איך נתאר שער של ציון יעקב. מה נאמר על פריצה של צהל אדמוני.

יש לשער שנתגבר על העניין.

רק עם מאראדונה היתה ויש לנו בעייה. ■

מדריך לגבר במונדיאל

למרות שהמונדיאל הוא עסק „לגברים בלבד" – יש בכל זאת נשים שמצאו עניין באליפות העולם בכדורגל. הן חיפשו בה, כמובן, את „היפים ביותר". לואיז קורט מ„דיילי אכספרס", טוענת כי „מצעד היופי" לא היה מבייש גם את „תחרות מיס עולם"...

במונדיאל הזה צועדים בסך צעירים נאים, בריאים, חסונים, יפי־תואר וגם עשירים, עם רגליים משגעות, ישבנים מהוקצעים ותנועה אלגנטית מטריפה. קורט טוענת כי לאחר שבועיים של מעקב אחר היפים של המונדיאל היא בחרה באנגלי גלן הודל כ„בעל הרגליים היפות ביותר". הוא גם מאוד סקסי, לטעמה.

היא דירגה את ה־11 (אין ביניהם, משום מה, שוער) ש„ידליקו" בלי ספק כל אשה בעולם, ואלה הם:

גלן הודל. הרגליים היפות ביותר.

★ סאנדרו אלטובלי מאיטליה – „בעל הרגליים הארוכות, השיער הארוך והעפעפיים המשגעים;

★ מישל פלאטיני מצרפת – „כל מה שדרוש כדי להופיע בפירסומת למארטיני";

★ קארל־היינץ רומניגה מגרמניה – „מהמם כל נערה ביופיו למרות שהוא ארוגאנטי מדי";

★ הוגו סאנצ'ס ממכסיקו – „מהמם כל נערה כמו טאקולה";

★ מיכאל לאודרופ מדנמרק – „ויקינג גאה, בלונדי ויפה תואר, גבוה ומרשים מאוד";

★ ד"ר סוקראטס מבראזיל – „השורט'ס שלו קצרים מדי ... גבר אחד...";

★ דייאגו מאראדונה מארגנטינה – „ראוי למבט נוסף של כל אשה, למרות שהוא קטן קומה ...";

★ שלושה אנגלים – מטעמים פאטריוטים בעיקר: בראיין רובסון, ... וגארי לינקר

זולל הנשים

אודיה. „דייאגו – רק שלי"...

בעיצומו של המונדיאל, כאשר מבצעיו ושעריו עוררו התפעלות וסערה, מצא דייאגו ארמאנדו מאראדונה זמן לנהל רומן עם כוכבת טלוויזיה מכסיקנית. סיפור המעשה זכה לתהודה בכמה מעתוני העולם. ארוסתו, קלאודיה וילפאן אדמונית השיער, שנשארה בנאפולי, רתוחה מזעם כאשר נודעו לה פרטי מעלליו של דייאגו במכסיקו – והיא זו שהחליטה „לחשוף הכל".

מסתבר, כי דייאגו מאראדונה, הכדורגלן היקר בעולם, הספיק עד כה, בנוסף לרומן עם קלאודיה, לנהל פרשיות אהבים עם אדית גונזאלס, כוכבת יפהפיה וסקסית מאוד בסידרת טלוויזיה מכסיקנית בנוסח אופרות הסבון האמריקניות; עם רקדנית בלונדית ילידת ארה"ב בשם הית'ר פאריסי, וביו אימון ושערים שהה גם במחיצתה של מנחה מהטלוויזיה האיטלקית, מאריה ג'יובאנה אלני שמה.

קלאודיה, 25, ש„גילתה את הכל" בשיחה עם עתונאי איטלקי, סיפרה בזעם: „אני לא פזלתי מעולם אחרי גברים אחרים. אני קנאית גדולה. הוא זולל נשים ויפה תואר. כל הנערות רוצות להתאהב בו".

ואמנם, ממכסיקו באו הידיעות על הרומן שניהל שם דייאגו עם אדית היפהפיה בת ה־20. פרשת אהבתם עברה לפסים של קטטה בעת ששניהם רקדו, צמודים לחי אל לחי במועדון לילה במכסיקו־סיטי. קרובי משפחה של אדית, ביניהם הוריה ואחיה שהיו במקום, זעמו על כך שדייאגו „התקרב יותר מדי אל גופה של הנערה", בעת שבחלל המועדון נשמעה מוסיקת אוהבים לטפנית. מאראדונה, שהיה שם עם כ־50 מאנשי צוותו הפרטי המלווים אותו לכל מקום, ביניהם כמה שומרי ראש גברתנים – השמיע הערות זעם על תגובת משפחתה של אדית.

רקדנית הית'ר. לילות של בדידיות בנאפולי.

„הגורילות" שלו חבטו, כך אומרים הרכילאים, במלוויה של אדית ולמחרת נשמעה אדית זועמת על דייאגו.

היא טוענה שהוא ניסה „לקנות אותי תמורת מין". לדבריה, הזמין אותה מאראדונה לסעוד עימו במסעדה המפוארת „האסיאנדה דה מאלפן". כמה משומריה של נבחרת ארגנטינה ליוו אותו למקום הפגישה. „הוא נדלק עלי", סיפרה אדית. „לדבריו, החליט לשים קץ לקשריו עם ארוסתו קלאודיה ורצה בי במקומה. הוא גחן לעברי, בעת הסעודה ולחש: 'אני רוצה שנהיה זוג אוהבים'".

„אני חייבת להיות הוגנת – אמרה כוכבת הטלויזיה למראייניה – מאראדונה נתגלה לי כבחור חביב, יפה תואר וסקסי למדי. הוא אוהב להתנהג כמאצ'ו. הוא הציע שאבוא עימו לאיטליה כדי שאחיה שם עמו. 'בואי עמי ותהיי בוילה שלי', הוא אמר לי. אבל למרות שמאראדונה הוא באמת מיליונר, אני נערה עצמאית ולא יכולתי להסכים לכך שינסה לקנות אותי. הוא זעם מאד כשסירבתי לו. לדבריו הוא רגיל שאנשים יעשו מה שהוא רוצה".

מקורות מקורבים למשלחת ארגנטינה סיפרו כי מאראדונה היה „מטורף" אחריה והפרשה כולה יצרה מצב מביך מאוד.

כאן נכנסה לתמונה קלאודיה, ארוסתו. השניים ניהלו כמה שיחות טלפון טראנס אטלנטיות רוויות זעם ומלוות בטריקות שפופרת הדדית. קלאודיה לחצה שמאראדונה ישים קץ לקשריו עם אדית. דייאגו סירב.

קלאודיה פגשה את מאראדונה ברחוב קטן בשכונת עוני בבואנוס־איירס, כאשר היתה בת 12 והוא בן 13. נאפולי קנתה אותו תמורת 8.25 מיליון דולאר ומזה גרף לכיסו 2.25 מיליון. יש לו בארגנטינה וילה מפוארת, שערכה נאמד בכ־1.5 מיליון דולאר ובה שתי בריכות שחיה ומגרש גולף. נוסף לכך יש לו בית בנאפולי.

קלאודיה נאבקת „לנער מעליו" גם את היתֿ'ר פאריסי. הוא נגרר אחריה בעקבות פגישה בדיסקוטק בנאפולי. כאשר קלאודיה ביקרה את משפחתה בארגנטינה, בילה דייאגו את לילות הבדידות שלו עם היתֿ'ר בת ה־26. כאשר שבה קלאודיה לאיטליה וביקשה הסברים למעשיו – „הוא לקח אותי לישראל, לסיור פאר, שעלה 15 אלף דולאר, כדי לרצות אותי ולהתפייס". בישראל, כך סיפרה, הבטיח דייאגו להיפרד מהית'ר, אך מיד לאחר שהזוג חזר לאיטליה חזר דייאגו להיפגש עמה. אחר־כך גילתה קלאודיה כי הוא ניפגש לעתים גם עם מאריה ג'יובאני אלני, אף שלח אליה מכתבי אהבה ומתנות – אלא שמכתבו האחרון עם זר של 30 ורדים אדומים לא הגיע אליה. קלאודיה גילתה את המכתב והפרחים, הטילה אותם לאשפה ואת האגרטל השליכה במסך הטלוויזיה כאשר מאריה הופיעה בתוכנית הלילה...

„התאהבנו כאשר היינו בני 14 ואם הוא יתחתן עם מישהי זו תהיה רק אני", הכריזה קלאודיה. „אני רוצה 11 ילדים, כולם בנים – קבוצת כדורגל משלנו". אלא ש„פזילותיו" של דייאגו אל נשים אחרות הולידו ביניהם לפחות תריסר מריבות סוערות...

אדית, כוכבת הטלוויזיה המכסיקנית.

ברזיל – סיומה של תקופה

☆ ביקור במחנה האימון השומם של ברזיל בפרימאוורה ☆ המסקנה: לזיקו, פאלקאו, סוקראטס, אדיניו וג'וניור, הודבקה תווית של „לוזרים" ☆ בפעם השניה מאז 1982 לא מצליחה החבורה הזאת להגיע לגמר ונעצרת אי־שם ברבע ☆ יש צורך בארבע שנות הכנה; ארבעה חדשים אינם מספיקים ☆ צריך לבנות נבחרת חדשה. טלה־סאנטנה: „אני לא אבנה אותה"... ☆ פלה: „המאמן איננו אשם"

ד"ר סוקראטס – הביתה.

פרימאוורה. בצד הכביש המוביל לנוגאלס, 30 ק"מ מגואדאלחרה. מחנה האימון של נבחרת ברזיל. איזור פשוט, שקט ביותר. כדי להגיע אליו יש צורך לעבור בכביש עם אין־סוף עיקולים. אמרנו איזור שקט – אבל לא כאשר הברזילאים שוהים בו. אבל בבוקר שלאחר משחק־ההפסד לצרפת – שהחזיר את ברזיל הביתה – הפך מחנה האימונים הססגוני למקום נטול צבע. הדממה שבה לפרימאוורה.

רלת הכניסה למחנה האימונים הברזילאי היתה פתוחה. אף אחד כבר לא נדחס כדי להציץ פנימה. לא עוד שיירות ארוכות של מכוניות המבקשות לעבור דרך המחסום המשטרתי שהוצב שם.

במחנה אורזים מזוודות. חלק כבר הספיקו לעזוב ולעבור עם המשפחה לאחד מבתי המלון שבעיר. כך עשו סוקרטס, ג'וניור וזיקו. אולי ביקשו למצוא מחסה מפני המיקרופונים ואנשי התקשורת. אחרים כבר שבו הביתה. האווירה עצובה. עצובה מאוד. הפועלים המכסיקנים שהועסקו במחנה הברזילאי הסתודדו באחת הפינות. גם הם נראו המומים. „היינו משוכנעים שאנו נשארים כאן עד ה־28 ליולי... עכשיו אנו אוהדים של נבחרת צרפת".

ולמה זה ?

„מכיוון שאם נבחרת מצליחה לנצח את ברזיל אז היא בוודאי נבחרת גדולה", אמרו־קבעו הפועלים המכסיקנים.

באחד האולמות נאם בפני ציבור מאוכזב נאבי אבו־ג'דיד, סגן נשיא התאחדות הכדורגל הברזילאית. „לאליפות עולם לא מתכוננים במשך ארבעה חודשים, כפי שאנו עשינו. להתכונן יש לפחות ארבע שנים. לדעתי מאז 1970 לא נעשה שום תיכנון רציני כדי להפיק את המקסימום מן הפוטנציאל האדיר שטמון בכדורגל הברזילאי", אמר אבו־ג'דיד.

אין זה סוד. ה„קפטן" אדיניו, כמו גם ג'וניור, הצטרפו להכנות הנבחרת רק עם סיום משחקי אליפות איטליה באפריל. ובכלל – לנבחרת ברזיל היו כל כך הרבה בעיות שלא איפשרו לה להגיע למכסיקו מוכנה די הצורך.

היום ניתן לומר שעל אף העובדה שברזיל העפילה לרבע הגמר, לאחר ארבעה נצחונות רצופים, היא לא נראתה כמו אלופת עולם. היו לברזיל רגעים גדולים במכסיקו, אך לא היתה זו אותה ברזיל שמלהיבה את הקהל.

הסיבות לכך רבות. בחרנו להתמקד בחמש נקודות שאיפיינו את ברזיל 86'.

1. תווית של „לוזרים"

ההפסד לצרפת סימן גם סיומה של תקופה, שבמהלכה לא זיכו שחקנים גדולים מסוגם של זיקו, ג'וניור, סוקראטס, אוסקאר ופאלקאו שום הישג ממשי לכדורגל הברזילי. שתי ההופעות האחרונות של חבורה זו באליפות העולם – הסתיימו בהפסדים, רחוק רחוק משלב הגמר.

גם במשחקי ה„מונדיאליטו", הגביע העולמי הקטן לנבחרות שזכו בו בעבר, שהתקיימו באורגוואי ב־1981, לא הצליחה ברזיל לזכות בתואר. היא הפסידה אז למארחת, אורוגוואי, 1–2 בגמר. יתכן שלדור השחקנים הזה הודבקה תווית של „לוזרים".

2. חילופי משמרות

דור הולך ודור בא. ציינו כבר את השחקנים שסיימו את הקריירה שלהם בנבחרת הלאומית. לעומתם קם דור חדש של שחקנים כשרוניים ומבטיחים: אלמאו, ז'וליו סזאר, אלזו, קארקה, ארסון, ז'וסימאר, בראנקו ומילר. קבוצות אירופאיות רבות מגלות עניין בכשרונות הברזילאים החדשים. אלמאו, שחקן מרכז השדה, עתיד להצטרף לקבוצה בשוויץ, פורטוגל או איטליה. אלזו מעניין את הספרדים וקארקה יצטרף, כנראה, כחודש רצמבר לקבוצת הגרמנית האמבורג. השחקנים הברזילאים נחטפים באירופה כלחמניות טריות.

3. שלישייה מאכזבת

שלושה כדורגלנים ברזילאים איפיינו, כעיקר, את פשיטת הרגל של הנבחרת. ראשון – זיקו. לא שיחק הרבה במונדיאל בגלל פציעה בבירכו השמאלית. אך גם כאשר שותף – לא הלהיב במיוחד. החמצת כדור העונשין מ־11 מ' במשחק רבע־הגמר נגד צרפת – עוד הגבירה אצלו את הרגשת התיסכול. כיום מתעניינים בו יותר הרופאים מאשר האוהדים. בקרוב יעבור ניתוח בבירכו.

המאכזבים מספר 2 ו־3: פאלקאו ואוסקאר. פלקאו, הבחור האלגנטי והפיקח הזה – לא הצליח להשתלב עם נבחרתו במונדיאל הנוכחי, כמו גם אוסקאר, שאת מקומו בהרכב תפס ללא עוררין ז'וליו סזאר.

4. נקודות זכות: ההגנה

במכסיקו היתה לברזיל תוליית הגנה נהדרת. למעשה – ברזיל לא הפסידה בשום משחק בטורניר, הרבה בזכות הגנת הברזל שלה שכללה את ארסון או ז'וסימר, ז'וליו סזאר, אדיניו, בראנקו, ונתמכה גם על ידי אלזו ואלמאו. חולייה זו תוכל, בלי ספק, לשרת את הנבחרת בשנים הבאות. הגנת ברזיל ספגה רק שער אחד בחמישה משחקים וזהו המאזן הטוב ביותר מבין כל 24 הנבחרות ששיחקו במכסיקו.

5. בטחון עצמי ?

ולסיום, אי־אפשר להתחמק מהשאלה המתבקשת: האם הנצחונות הנבוהים על צפון־אירלנד (3–0), פולין (4–0), לא גרמו לביטחון עצמי מופרז בשורות הברזילאים ? לעומתם היו לצרפתים משחקים קשים יותר בדרך לעימות ברבע הגמר, כמו המיפגשים עם בריה"מ ואיטליה. משחקים אלה, כך עולה, נתנו לצרפתים הכנה טובה יותר. לברזילאים הלך הכל בקלות יחסית ומכאן האכזבה שבהפסד, שכידוע בא רק אחרי סידרת כדורים מ־11 מטרים.

המאמן איננו אשם

„באנו לכאן בעמדה נחותה" אמר אלזו, שמשחקי מכסיקו 86' היו הראשונים שלו במסגרת המונדיאל. „לרשות נבחרתנו עמדו רק ארבעה חודשים כדי להתאמן ולהתכונן למשחקי אליפות העולם. צרפת, לדוגמא, היא נבחרת שמשחקת יחד כבר קרוב לשלוש שנים. אם היה לנו רק קצת יותר זמן – היינו מגיעים לגמר".

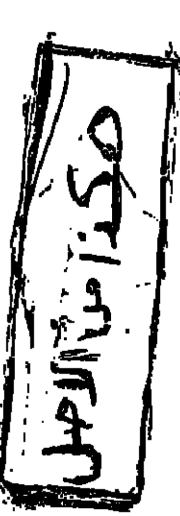
גם פלה הגדול מסכים עם דבריו של אלזו. „המאמן טלה־סאנטנה איננו אשם. ברזיל היתה זקוקה ליותר זמן כדי להתכונן למשחקי מכסיקו".

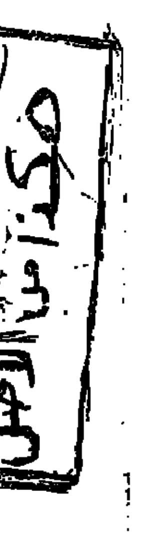
ברזיל זקוקה עתה לנבחרת חדשה. „אני לא האיש שאבנה אותה", אמר המאמן הפורש טלה־סאנטנה.

אבל במדינה שבה גדלים הכשרונות בקופאקאבאנה, אין חשש. יבוא המאמן שיצליח להרכיב נבחרת לקראת 1990. מישהו, ואולי לא פחות מוכשר, ימלא את מקומם של זיקו, ג'וניור, סוקראטס ואחרים.

בברזיל אולי מאוכזבים – אבל לא מתייאשים. ■

מישל פלאטיני קובע 1-0 לצרפת מול איטליה. הכדור בדרך לרשת; ג'יובאני גאלי על הדשא. צילום: „איי.פי".

סטירת הלחי האחרונה היתה מצלצלת. צרפת, למשחק על המקום השלישי נגד בלגיה, בלי מישל פלאטיני, אלאן ז'ירס, דומיניק רושטו, לואיס פרנאנדז, ג'ואל באטס ו־ויליאם אייאש, מנצחת את בלגיה 2–4. בטקס חלוקת המדליות, מקבל מישל את הארד מידי ז'ואו האבלאנז'.

פלאש־באק קצר, לעבר הימים הטובים יותר. כאשר צרפת הדיחה את ברזיל מהמונדיאל בגואדאלחרה, היה זה יום חג לצרפתים וכמובן לכוכב ה„טריקולור" מישל פלאטיני, שחגג את יום הולדתו ה־31.

ב„ביזנס" – מגיל 10. יש לו הרבה מה לספר על הקריירה העשירה שלו, על המועדונים שבהם שיחק ועל חלקו בנבחרת צרפת. רשות הדיבור לפלאטיני:

1965 – 1971: ג'אוף. הייתי בן עשר כאשר הגעתי למגרש הכדורגל לראשונה. הצטרפתי לקבוצת ג'אוף, קבוצת העיר שבה התגוררה משפחתי (קרובה לנאנסי). אני עוד זוכר את המשחק הראשון שלי. הייתי בן עשר, כאמור, והאמן הציב אותי בהתקפה. שיחקנו נגד קבוצת אומקורט וכבשתי שני שערים. מה שעוד זכור לי מתקופת משחקי כילד: לא בעטותי את כדורי העונשין מ־11 מ'. פשוט לא הגעתי לשער... נשארתי בקבוצה זו עד גיל 16, ואז כבר היה לי מקום בקבוצת הבוגרים. או אז החלה נאנסי לגלות בי עניין. כעבור זמן קצר עברתי לנאנסי.

1971 – 1980: נאנסי. אני מסכם את התקופה הזו כתקופה של חברות משגעת. נאנסי פנתה אלי כדי שאצטרף לשורותיה אך גם מועדונים אחרים החלו לגלות בי עניין. הבחירה לשחק בנאנסי היתה אך ורק שלי. למעשה – לכל אורך הקריירה שלי, בחרתי את המועדונים שבהם שיחקתי. בנאנסי, כפי שכבר אמרתי, היתה לי תקופה נפלאה בכל הקשור ביחסי־אנוש. היינו שם חבורה של שחקנים ששיחקה יחד תקופה ארוכה. ביניהם היו מוטיי, רואיי, גינאל, רוביו ועוד. בקיצור: דור שלם. היו לנו יחד רגעים בלתי נשכחים כמו הזכיה בגביע הצרפתי ב־1978. אנו שומרים על קשר.

בתקופה ששיחקתי בנאנסי אהבתי לעשות שטויות. מאז הספקתי כבר להשתנות. הפכתי לאדם הרבה יותר רציני. הסיבה, אני חושב, היא שהגעתי למצב שבו החלו אנשי התקשורת לעקוב אחר צעדי. בעתיד, כאשר התקשורת תעקוב אחרי פחות, אשוב אולי למעשי הקונדס שלי מתקופת בחרותי.

1980 – 1982: סנט־אטיין. זה היה בתקופה שבה חלם כל כדורגלן צרפתי לשחק בשורות „הירוקים". אמרתי לעצמי: אם לעזוב את נאנסי ולהחליף מעט אווירה, אז רק לסנט־אטיין. החודשים הראשונים שלי שם לא היו קלים. נפצעתי, אבל לבסוף הכל הסתדר. גיליתי שם אנשים נפלאים. סנט־אטיין זו עיר שנעים לחיות בה. למעשה הייתי שם קרוב יותר לתושבים מאשר בנאנסי. במבט לאחור, אני חושב שיחד עם קבוצה זו יכולנו להגיע להרבה יותר הישגים מאשר אליפות אחת ב־1981.

1982 – 1986: יובנטוס. היום שבו טסתי לטורינו כדי לחתום עם יובנטוס – היה היום היפה בקריירה שלי. חציתי את הגבול לאיטליה כדי להוסיף עוד משהו שלא היה בקריירה שלי: המשחק בחו"ל. יובה היתה קבוצה אידיאלית בשבילי. גם מועדון גדול וגם קרוב לצרפת. האווירה והחיבה שהרעיפו עלי אוהדי הכדורגל באיטליה – מעולם לא הלחיצו אותי. אם חתמתי לעונה נוספת – סימן שטוב לי שם. עם הקבוצה מטורינו זכיתי גם במספר רב של פרסים. השיא: גביע אירופה לקבוצות אלופות ב־1985. זכיות נוספות: גביע אירופה למחזיקות גביע ב־1984, אליפות איטליה ב־1984 וב־1986, זכייה בגביע האיטלקי ב־1983, מלך השערים של איטליה בשנים 1983, 1984 ו־1985 ובאותן שנים ממש גם זכיתי בכדור הזהב האירופאי.

1976 – 1986: נבחרת צרפת. לעולם לא אשכח את היום שבו הגעתי לנבחרת הלאומית. היה זה ב־27 במארס 1976. שיחקנו נגד צ'כוסלובקיה בפארק דה־פרינס (2–2). הייתי אז צעיר בן 20 שהגיע לבירה מנאנסי. התרגשתי מאוד.

המאזן של פלאטיני בנבחרת צרפת ב־69 משחקים הוא 36 נצחונות, 16 תוצאות תיקו ו־17 הפסדים. 43 פעמים היה קפטן הנבחרת, ועד לשלב חצי־הגמר במכסיקו כבש 41 שערים. ■

שירות צילומים מיוחד „איי.פי."

חצי הגמר

מע. גרמניה – צרפת
(0–1) 0–2

• לגרמניה: ברמה (9), פלר (90).
• מערב־גרמניה: שומאכר; ברמה, פרסטר, יעקובס, בריגל; אדר, רולף, מתאוס, מאגת; רומניגה (פלר, 57), אלופס.
• צרפת: באטס; אייאש, בוסיס, באטיסטון; אמורוס; פרננדז, טיגאנה, ג'ירס (ורקרויס, 71), פלאטיני; בלון (קורב, 66), סטופירה.
• שופט: לואיג'י אניולין (איטליה).
40,000 צופים בגואדלחארה, 25.6.86.

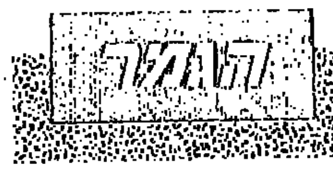
ארגנטינה – בלגיה
(0–0) 0–2

• לארגנטינה: דייגו מראדונה (52, 63).
• ארגנטינה: פומפידו; קושיפו, רוג'רי, בר־און, אולרטיקוצ'אה; ג'יוסטי, באטיסטה, אנ־ריקה, בורוצ'אגה (בוצ'יני, 85); מראדונה, ואלדאנו.
• בלגיה: פפאף; גרץ, גרון, רנקן (וסמט, 54), דמול; ורווט, שיפו, ורקאוטרן, קולמאנס; קלאסן, דהיוויט.
• שופט: ראמירז מארקז (מכסיקו).
100,000 צופים ב"אצטקה", מכסיקו־סיטי, 25.6.86

מקום 3

צרפת – בלגיה
(1–2 ,2–2) 2–4

• לצרפת: פררי (27), פאפן (43), ז'אנז'יני (104), אמורוס (111, בבעיטת 11 מטר).
• לבלגיה: קולמאנס (11), קלאסן (73).
• צרפת: רוסט; בינאר, להירו (בוסיס, 56), באטיסטון, אמורוס; טיגאנה (טוסו, 84), פררי, ורקריס, ז'אנז'יני; פאפן, בלון.
• בלגיה: פפאף; גרץ, דה־מול, רנקן, גרון; שיפו (ואן דר־אלסט, 64), וורוורט, מומנס, קלמאנס; ווייט, קלאסן.
• שופט: ג'ורג' קורטני (אנגליה).
21 אלף צופים בפואבלה, 28.6.86.

הגמר

ארגנטינה – גרמניה
(0–1) 2–3

• לארגנטינה: בראון (22), ולדאנו (56), בורוצ'גה (85).
• לגרמניה: רומניגה (74), פלר (82).
• ארגנטינה: פומפידו; קושיפו, רוג'יירי, בר־און, אולרטיקוצ'יה; באטיסטה, ג'יוסטי, בורוצ'גה (טרוביאני (90), אנריקה; מראדונה, ולדאנו.
• מערב־גרמנית: שומאכר; ברמה, יאקובס, ק.ה. פרסטר, בריגל; ברטהולד, אדר, מאתי־אוס, מאגאת (ד. הֶנֶס, 62); רומניגה, אלופס (פלר, 46).
• שופט: רומולדו ארפאפי (ברזיל).
114,500 צופים ב"אצטקה", מכסיקו־סיטי, 29.6.86.

צרפת – ברזיל
(1–1) 1–1
4–5 בבעיטות 11 מ'

• לצרפת: פלאטיני (41).
• לברזיל: קאריקה (17).
• צרפת: באטס; פרננדז, בוסיס, באטיסטון, אמורוס; טיגאנה, ג'ירס (פאראריי, 84), טוסו, פלאטיני; רושטו (באלון, 99), סטופירה.
• ברזיל: קארלוס; ז'וסימר, סזאר, אריניו, בראנקו; אלזו, ג'וניור (סילאס, 91), סוקרטס, אלמאו; מילר (זיקו, 72), קארקה.
• שופט: יון איגנה (רומניה).
60,000 צופים בגואדלחארה, 21.6.86

גרמניה – מכסיקו
(0–0 ,0–0) 0–0
1–4 בבעיטות 11 מ'

• גרמניה: שומאכר; ברטולד (הורחק), פרס־טר, יאקובס, בריגל; אדר (ליטברסקי, 115), מאגאת, מתיאוס, ברמה; אלופס, רומניגה (דיי־טר הנס, 58).
• מכסיקו: לאריוס; אמאדור (פליקס קרוז, 70), קיראטה, פרנסיסקו קרוז, סרווין; אספ־נייה, מוניוז, אגירה (הורחק), בוי (דה־לוס־קו־בוס, 32); סאנשז, נגרטה.
• שופט: פאלאציו (קולומביה).
50 אלף במונטריי, 21.6.86

ארגנטינה – אנגליה
(0–0) 1–2

• לארגנטינה: דייגו מאראדונה (51, 55).
• לאנגליה: גארי לינקר (81).
• ארגנטינה: פומפידו; קוצ'יפו, רוג'רי, בר־און, אריטיקוצ'יה; ז'וסטי, באטיסטה, בורוצ'גה (טפיה, 76), אנריקה; מאראדונה, ואלדנו.
• אנגליה: שילטון; גארי סטיבנס, פנוויק, בוצ'ר, סנסום; הודל, סטיבן (בארנס, 75), ריד (וודל, 65), הודג'; לינקר, בירדסלי.
• שופט: עלי בנאקר (תוניס).
100 אלף צופים ב"אצטקה" במכסיקו־סיטי, 22.6.86

בלגיה – ספרד
(0–1) 1–1
4–5 בבעיטות 11 מ'

• לבלגיה: יאן קולמאנס (35).
• לספרד: מוניוז ויקטור (85)
• בלגיה: פאף; גרץ, רנקין, גרון, וורוורט; שיפו, דה־מול, קולמאנס, וורקאוטרן (ואן דר־אלסט, 105); וייט (ברוס, 98), קלאסן.
• ספרד: זוביזארטה; תומאס (סניור, 46), קאמאצ'ו, צ'אנדו, גאלגו; חוליו אלברטו, מי־של, ויקטור, קלדרה; בוטרגניו, סאלינאס (אלוי, 62).
• שופט: קירשן (מזרח־גרמניה).
50 אלף צופים בפואבלה, 22.6.86

צרפת – איטליה
(0–1) 0–2

• לצרפת: מישל פלאטיני (15), יאניק סטו־פירה (57).
• צרפת: באטס; אייאש, בוסיס, באטיסטון, אמורוס; פרננדז (טוסו, 74), טיגאנה, ז'ירס, פלאטיני (פררי, 85); רושטו, סטופירה.
• איטליה: גאלי; ברגומי, ויירקבוד, שירייאה, קאברני; באני, בארסי (דיי'אנדרו, 46), דה־נאפולי, קונטי; גאלדריסי (ויאלי, 58), אל־טובלי.
• שופט: קארלוס אספוסיטו (ארגנטינה).
60 אלף צופים באיצטדיון האולימפי במכסי־קו־סיטי, 17.6.86

מע. גרמניה – מרוקו
(0–0) 0–1

• לגרמניה: לותר מאתיאוס (88).
• מערב־גרמניה: שומאכר; ברטולד, פורס־טר, אדר, בריגל; ג'אקובס, מאגאת, מאתיאוס; רומניגה, פלר (ליטברסקי, 46), אלופס.
• מרוקו: זאקי; חליפה, אליוואריי, בויחייוואי, למריס; חאראווי, בודרבאללה, דולמי, טימו־מי; תאיירי, קרימו.
• שופט: זוראן פטרוביץ' (יוגוסלאוויה).
10,000 צופים במונטריי, 17.6.86

אנגליה – פאראגוואי
(0–1) 0–3

• לאנגליה: לינקר (12, 73), בירדסלי (56).
• אנגליה: שילטון; ג.סטיוונס (מאכרטון), בוצ'ר, מרטין, סאנסום; הודג', ריד (ג. סטיוור־נס מטוטנהם, 58), סטיוון, הודל; לינקר, ביר־דסלי (הייטלי, 71).
• פאראגוואי: פרננדז; שטינה, דלגאדו, זבאלה, טוראלס (גואש, 64); פריירה, נונייז, קאנייטה, רומרו; מנרווה, קאבניים.
• שופט: מ. אל־שריף (סוריה).
98,728 צופים ב"אצטקה" במכסיקו־סיטי, 18.6.86

ספרד – דנמרק
(1–1) 1–5

• לספרד: בוטרגניו (43, 56, 79, 89 בעיטת 11 מ'), גויקואצ'אה (69, בעיטת 11 מ').
• לדנמרק: י.אולסן 32, בעיטת 11 מ'.
• ספרד: זוביזארטה; תומאס, גויקואצ'אה, גאייגו, קמאצ'ו; קאלדרה, ויקטור, אלברטו, מישל (פרנסיסקו, 82); סאלינס (אולייה, 46), בוטרגניו.
• דנמרק: הואג; אנדרסון (אריקסון, 60), מ.אולסן, א.נילסן, בוסק; לארבי, י.אולסן (מולבי, 72), בירטלסן, כ.נילסן, ברגרין; אל־קיאר, לאודרופ.
• שופט: מ.קייזר (הולנד).
35,000 צופים בקרטארו, 18.6.86

מכסיקו – בולגריה
(0–1) 0–2

• למכסיקו: נגרטה (35), סרווין (61).
• מכסיקו: לאריוס; אמארור, פליקס קרוז, קיראטה, אגירה; סרווין, מוניוז, אספנייה, בוי (דה־לוס קובוס, 80); סאנשז, נגרטה.
• בולגריה: מיכאילוב; זדראקוב, אראבוב, דימיטרוב, פטרוב; סאדקוב, קוסטדינוב, פאשב (איסרקוב, 75), יורדנוב; גוספודינוב, גטוב (סיראקוב, 61).
• שופט: רומולדו ארפי (ברזיל).
110 אלף צופים ב"אצטקה", מכסיקו־סיטי, 15.6.86

בלגיה – בריה"מ
(1–0) 3–4

• לבלגיה: שיפו (55), קולמאנס (77), דמול (101), קלאסן (107).
• לבריה"מ: בלאנוב (27, 70, 110, בבעיטת 11 מטר).
• בלגיה: פאף; גרון (קלייסטרס, 99), דמול, גרטס (ל. ואנדר־אלסט, 111), רנקין; ורוורס, שיפו, וייס, קולמאנס; ורקאוטרן, קלאסן.
• בריה"מ: רסאייב; באל, כסונוב, קוזנייצוב, דמייאננקו; ירמצוק, אליניקוב, ראץ, יאקו־בנקו (יבטושנקו, 79); בלאנוב, זאבארוב (רוד־יונוב, 71).
• שופט: אריק פרדריקסון (שוודיה).
20 אלף צופים בליאון, 15.6.86

ברזיל – פולין
(0–1) 0–4

• לברזיל: סוקרטס (30, בעיטת 11מ'), ז'וסימר (55), אדיניו (80), קארקה (83, בעי־טת 11מ').
• ברזיל: קארלוס; ג'וסימר, סזאר, אריניו, בראנקו; אלמאו, סוקרטס (זיקו, 70), ג'וניור, אלזו; מילר (סילאס (73), קארקה.
• פולין: מלינארצ'יק; פשיביז' (פורטוק, 60), מאייבסקי, ווייצ'יצ'סקי, אוסטרובסקי; טראש־ייכיץ, קאראש, אורבאן (זמורדה, 83); דז'יקנובסקי, בונייק, סמולארק.
• שופט: וולקר רוט (מע. גרמניה).
40,000 צופים בגואדלחארה, 16.6.86

ארגנטינה – אורוגוואי
(0–1) 0–1

• לארגנטינה: פררו פאסקולי (42).
• ארגנטינה: פומפידו; קושיפו, רוג'רי, בר־און, גארה; ג'יוסטי, באטיסטה (אולרטיקאצ'אה, 85), בורוצ'אגה, מארדונה; ואלדאנו, פאסקולי.
• אורוגוואי: אלבז; בוסיו, גוטיירז, אצ'בדו (פאז, 61), ריברו; באריוס, סאנטין, פריירה; ראמוס, פרנצ'סקולי, קאכררה (דה־סילבה, 46).
• שופט: לואיג'י אניולין (איטליה).
26,000 צופים בפואבלה, 16.6.86

מכסיקו 86' כל התוצאות • השלב המוקדם

בית א'

.1	ארגנטינה	3	2–6	5
.2	איטליה	3	4–5	4
.3	בולגריה	3	4–2	2
.4	דרום־קוריאה	3	7–4	1

איטליה – בולגריה
(0–1) 1–1

• לאיטליה: אלטובלי (44).
• לבולגריה: סיראקוב (85, בנגיחה).
• איטליה: גאלי; ברגומי, וירצ'ווד, שיראה, קאבריני; דה־נאפולי, באני, די־ג'אניירו, קונטי (ויאלי, 66); גאלדריסי, אלטובלי.
• בולגריה: מיכאילוב; זדראבקוב, דימיטרוב, אראבוב, א. מארקוב; סאראקוב, סיראקוב, גואטוב, גוספודינוב (יליזאקוב, 74); יסקרנוב (קוסטאדינוב, 65), מלאדנוב.
• שופט: אריק פרדריקסון (שוודיה).
100 אלף צופים, „אצטקה", מכסיקו־סיטי, 31.5.86.

ארגנטינה – דרום־קוריאה
(0–2) 1–3

• לארגנטינה: ואלדנו (6, 46), רוג'יירי (18).
• לדרום־קוריאה: צ'אנג־סון (73).
• ארגנטינה: פומפידו; קלאוסן, בראון, רוג'יירי, גארה; ג'יוזטי, באטיסטה (אולארטיקוצ'ה, 75), בורוצ'גה, פאסקולי (טאפיה, 74); מאראדונה, ואלדאנו.
• דרום־קוריאה: יונ־קיה; קיונג־יון, יונג־הואן, מין־קוק, יונג־סה (ביונג־ג'ו, 46), יונג־מו, סיונג־סוק (קואנג־דיי, 23), צ'אנג־סון, ג'ו־סונג; צ'וי־סון הו, צ'ה־בום־קון.
• שופט: ויטוריאנו סאנשז ארמיניו (ספרד).
50 אלף ב„סטאדיו אולימפיקו", מכסיקו־סיטי, 2.6.86.

איטליה – ארגנטינה
(1–1) 1–1

• לאיטליה: אלטובלי (6, בבעיטת 11 מ').
• לארגנטינה: מאראדונה, 34).
• איטליה: גאלי; ברגומי, ויירקווד, שיריאה, קאבריני; באני, דה־נאפולי (בארסי, 87), די־ג'אנרו, קונטי (ויאלי, 65); גאלדריסי, אלטובלי.
• ארגנטינה: פומפידו; קושיפו, בראון, רוג'רי, גארה; בטיסטה (אולרטיקואצ'ה, 60), ג'וסטי, בורוג'גה, מאראדונה; ואלדנו, בורגי (אנריקה, 75).
• שופט: יאן קייזר (הולנד).
40 אלף צופים בפואבלה, 5.6.86.

בולגריה – דרום־קוריאה
(0–1) 1–1

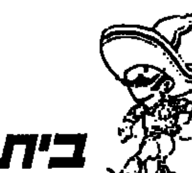
• לבולגריה: גטוב (11).
• לדרום־קוריאה: ג'ונג־בו (68).
• בולגריה: מיכאילוב; זדראבקוב, אראבוב, פטרוב, דימיטרוב; סיראקוב, סאדקוב, מלאדנוב; גוספודינוב, גטוב (וליאסקוב), איסקרנוב (קוסטדינוב).
• דרום־קוריאה: יונ־קיה; קיונג־הון, ג'ונג־מו, יונג־צ'ונג, יונג־הואן; קונג־ראי (מין־קוק), צ'אנג־סון, סון־ג'ין (ג'ונג־בו); ביונג־ג'ו, ג'ו־סונג, בום־קון.
• שופט: אל־שנר (ערב־הסעודית).
35 אלף צופים ב„אולימפיקו", מכסיקו־סיטי, 5.6.86

ארגנטינה – בולגריה
(0–1) 0–2

• לארגנטינה: ואלדאנו (4), בורוצ'גה (77).
• ארגנטינה: פומפידו; קושיפו, רוג'רי, בריאון, גארה; ג'יוסטי, באטיסטה (אולארטיקוצ'יאה, 46), בורוצ'גה, מאראדונה; בורגי (אנריק, 46), ואלדאנו.
• בולגריה: מיכאילוב; פטרוב, דימיטרוב, זליאזקוב, א. מארקוב; סיראקוב (זדראבקוב, 70), סאדקוב, יורדאנוב, פ. מארקוב; גואטוב, מלאדנוב (וליצ'קוב, 52)
• שופט: ברני אולואה מוררה (קוסטה־ריקה).
35 אלף ב„אולימפיקו", מכסיקו־סיטי, 10.6.86

איטליה – דרום־קוריאה
(0–1) 2–3

• לאיטליה: אלטובלי (18, 73), עצמי (82, צ'ונג קואנג־ראי).
• לקוריאה: סון־הו (62), יאנג־מו (89).
• איטליה: גאלי; קאבריני, ויירצ'וור, שיראה, קולובאטי; דה־נאפולי, באניי (בארסי, 67), די־ג'נארו, קונטי; גאלדריסי (ויאלי, 88), אלטובלי.
• דרום־קוריאה: יונ־קיה; קיונג־הון, קוונג־ראי, יונג־הואן, יונג־ג'ונג; סון־הו, צ'אנג־סון, ג'ונג־מו; ביונג־ג'ו, בום־קון, ג'ו־סונג (יונג־סו, 46).
• שופט: דיוויד סוצ'ה (ארה"ב).
10,000 צופים בפואבלה, 10.6.86.

בית ב'

.1	מכסיקו	3	2–4	5
.2	פאראגוואי	3	3–4	4
.3	בלגיה	3	5–5	3
.4	עיראק	3	4–1	0

מכסיקו – בלגיה
(1–2) 1–2

• למכסיקו: פרננדו קיראטה (23), הוגו סאנשז (39).
• לבלגיה: ארווין ואנדנברג (45).
• מכסיקו: לאריוס; טרחו, קיראטה, קרוז דה־ארבוסה, סרבין; אגואירה, מוניוז, בוי (אספנייה), נגרטה; סאנשו, פלורס (קרוז).
• בלגיה: פאף; גרטס, ואן דר־אלסט, ברוס, דה־זוולף; ורקאורטרן, שיפו, קולמנס; ואן דר־אייקן, דסמט (קלאסן), ואנדנברג (דמול).
• שופט: אספוזיטו (ארגנטינה).
110 אלף צופים ב„אצטקה" במכסיקו־סיטי, 3.6.86

פאראגוואי – עיראק
(0–0) 0–1

• לפאראגוואי: רומרו (36).
• פאראגוואי: פרננדז; טוראלס, זאבאלה, דלאגדו, שטינה: רומרו, נונן, קאנטה; פריירה, קאבאנס; מנדוזה (גואש, 88).
• עיראק: ראאד; חאליל, סמיר, נארום, גאנים: האריס (עבדול, 67), בסיל (קאחם, 81), נאטיק, עלי־חוסיין, חוסיין סעיד, אחמד ראדי.
• שופט: אדווין פיקון־אקרונג (מאוריציוס).
12 אלף צופים בטולוקה, 4.6.86

מכסיקו – פאראגוואי
(0–1) 1–1

• למכסיקו: פלורס (3).
• לפאראגוואי: רומרו (85).
• מכסיקו: לאריוס; טרחו, פליקס־קרוז, קירארטה, סרוין; נגרטה, אגירה, מוניוז, בוי (אספאניה, 58); פלורס (קרוז, 57), סאנשז.
• פאראגוואי: פרננדז; טוראלס (היקס, 80), בלגאדו, שטינה, זאבאלה; רומירו, קאנטה, נונז; פריירה, קאבאנאס, מנדוזה (גואש, 62).
• שופט: ג'ורג' קורטניי (אנגליה).
110 אלף צופים ב„אצטקה", מכסיקו־סיטי, 7.6.86

בלגיה – עיראק
(0–2) 1–2

• לבלגיה: שיפו (16), קלאסן (21, בעיטת־11).
• לעיראק: אחמד (57).
• בלגיה: פפאף; גרטיס, ואן־דר אלסט, דה מול (גרון, 69), דה־זוולף; ואנדראייקן, שיפו (קלייסטרס, 67), קולמנס, ורקאוטרן; דסמט, קלאסן.
• עיראק: ראאד; חליל, סמיר, נארום, גאנים; האריס, באסיל, נאטיק, עלי חוסיין; קרים, אחמד.
• שופט: חזוס דיאז פאלאסיו (קולומביה).
10 אלפים צופים בטולוקה, 8.6.86

מכסיקו – עיראק
(0–0) 0–1

• למכסיקו: קיראטה (54).
• מכסיקו: לאריוס; אמאדור (דומינגז, 63), קיראטה, קרוז סרבין; דה־ילוס קובוס ואבייר קרוז, 79), אספנייה, אגירה, בוי: נגרטה, פלורס.
• עיראק: פאתח; מעאר, חליל, נארהוס, גאנם; עלי, נאטק (עבדול ראחם, 61), באסם, אחמד; קארים, עינאר.
• שופט: זוראן פטרוביץ' (יוגוסלוויה).
109 אלף צופים ב„אצטקה", מכסיקו־סיטי, 11.6.86

בלגיה – פאראגוואי
(0–1) 2–2

• לבלגיה: ורקאוטרן (31), ווייט (60).
• לפאראגוואי: קאבאנאס (50, 76).
• בלגיה: פפאף; גרון (ואן־דר־אלסט, 89), ברוס, דמול, רנקין; שיפו, וורוורט, ורקאוטרן, קולמנס; ווייט, קלאסן.
• פאראגוואי: פרננדז: גואש, דלגאדו, ואבאלה, טוראלס; רומרו, קאנטה, נונו: פריירה, קאבאנאס, מנדוזה (היקס, 68).
• שופט: רוצ'ב (בולגריה).
10 אלפים צופים בטולוקה, 11.6.86.

בית ג'

.1	ברית־המועצות	3	1–9	5
.2	צרפת	3	1–5	5
.3	הונגריה	3	9–2	2
.4	קנדה	3	5–0	0

צרפת – קנדה
(0–0) 0–1

• לצרפת: ז'אן־פייר פאפן (79).
• צרפת: באטס: אמורוס, באטיסטון, בוסיס, טוסו; פרננדז, טיגאנה, ג'ירס, פלאטיני; רושטו (סטופירה), פאפן.
• קנדה: דולן; לנרדוצי, ברירג', סמואל, וילסון; ג'יימס (סגוטה), ראגאן, נורמן, סוויני (לוארי; וראבליץ', ואלנטיין.
• שופט: הרמן סילבה (צ'ילה).
18 אלף צופים בליאון, 1.6.86

בריה"מ – הונגריה
(0–3) 0–6

• לבריה"מ: יאקובנקו (2), אליניקוב (4), בלאנוב (24, בעיטת 11), יארמצוק (66), רייקה (75 שער עצמי), רודיונוב (80).
• בריה"מ: דאסייב; לאריונוב, בסונוב, קוזנייצוב, דמיאננקו; יארמצ'וק, אליניקוב, ואטס, יאקובנקו (יבטושנקו, 73); בלאנוב ורדיאנוב, 70), זאווארוב.
• הונגריה: דיסטל; סאלאי, רות' (בורסקה, 13), גארבה, קרדוש; נאג'י, פטר (דייקה, 61), דטארי, בוגנר; קיפריץ', אסטרהאזי.
• שופט: לואיג'י אגיולין (איטליה).
15 אלף צופים באיראפואטו, 2.6.86

צרפת – בריה"מ
(0–0) 1–1

• לצרפת: פרננדז (60).
• לבריה"מ: ראץ (53).
• צרפת: באטס: אמורוס, באטיסטון, בוסיס, אייאש; פרננדז, ז'ירס (ורקריז), טיגאנה, פלאטיני; פאפן (בלון), סטופירה.
• בריה"מ: דסייאב: לאריונוב, דמיאננקו, קוזנייצוב, בסונוב; יארמצ'וק, יאקובנקו (רודיונוב), אליינייקוב, ראץ; בלאנוב, זאבארוב (בלוחין).
• שופט: חוזה ארפאפי (ברזיל).
15 אלף צופים בליאון, 5.6.86

הונגריה – קנדה
(0–1) 0–2

• להונגריה: אסטרהאזי (2), דטארי (75).
• הונגריה: סנדרי; סאלאי, וארגה, קרדוש, גארבה; בוגנר, נאגי (דייקה, 62), דטארי, בורסה (רות', 29); קיפריץ', אסטרהאזי.
• קנדה: לטיירי; לנארדוצי, ווילסון (סוויני, 40), סמואל, בירדגי; נורמן, גריי, ראגאן, ג'יימס (סגוטה, 54); וראבליץ', ואלנטין.
• סוויני הורחק (85).
• שופט: ג'אמאל אל־שאריף (סוריה).
8000 צופים באיראפואטו, 6.6.86

צרפת – הונגריה
(0–1) 0–3

• לצרפת: סטופירה (31), טיגאנה (63), רושטו (85).
• צרפת: באטס: אמורוס, באטיסטון, בוסיס, אייאש: פרנאנדז, טיגאנה, פלאטיני, ג'ירס: פאפאן (רושטו, 61), סטופירה (פררי, 71).
• הונגריה: דיסטל; שאלאיי, רוט, קארדוש, גאראבה; וארגה, דטארי, האניך (א. נאגי, 46); דאייקה, אסתרהאזי, קובאץ' (בוגנאר, 66).
• שופט: דה־סילבה ואלנטה (פורטוגל).
22,000 צופים בליאון, 9.6.86

בריה"מ – קנדה
(0–0) 0–2

• לבריה"מ: בלוחין (58), זבארוב (74).
• ברית־המועצות: צ'אנוב: בוכנוב, מורוזאל, קוזנצוב: אליינייקוב, יבטושנקו, ליטובצ'נקו; בלוחין (זבארוב), פרוטסוב, רודיונוב.
• קנדה: לטיירי: לנרדוצי, וילסון, ברירג', סמואל; ג'יימס (סגוטה), נורמן, גריי, ראגאן; ואלנטין, מישל.
• שופט: טראור (מאלי).
10,000 צופים באיראפואטו, 9.6.86

בית ד'

.1	ברזיל	3	0–5	6
.2	ספרד	3	2–5	4
.3	אלג'יריה	3	5–1	1
.4	צפון־אירלנד	3	6–2	1

ברזיל – ספרד
(0–0) 0–1

• לברזיל: סוקראטס (62).
• ברזיל: קארלוס: אדסון, חוליו־סזאר, אדיניו, בראנקו: ג'וניור (פאלקאו, 78), אלמיאו, אלזו, סוקראטס: קאסאגרנדה (מילר, 66), קארקה.
• ספרד: זוביזארטה: תומאס, גויקוצ'יה, מאסדה, קאמאצ'ו: חוליו־אלברטו, פראנסיסקו (סניור, 82), ויקטור, מישל: חוליו סאלינס, בוטארגנו.
• שופט: כריסטופר באמברידג' (אוסטרליה).
60 אלף צופים בגוואדאלחרה, 1.6.86

אלג'יריה – צ. אירלנד
(1–0) 1–1

• לצפון־אירלנד: נורמן וייטסייד (5).
• לאלג'יריה: ג'מאל זיידאן (58).
• אלג'יריה: לארבי: מדג'אדי, קורישי, גאנדוז, מנסורי: קאסי, סעיד, מאדג'ר, חרקוק, בנמברוק: זיידאן (בלומי), אסאד.
• צפון־אירלנד: ג'נינגס: ניקול, אוניל, מק־דונלד, דונאגי: פני ויאן סטיוארט), מקילרוי, מקרירי, וורתינגטון: המילטון, וייטסייד (קלארק).
• שופט: ואלרי בוטנקו (בריה"מ).
22 אלף צופים בגוואדאלחרה, 3.6.86

ברזיל – אלג'יריה
.(0–0) 0–1

• לברזיל: קארקה (66).
• ברזיל: קארלוס: אדסון (פאלקאו, 10), חוליו סזאר, אדיניו, בראנקו: אלמיאו, סוקראטס, ג'וניור, אלזו: קארקה, קסרגנדה ומילר, 59.
• אלג'יריה: דאיד: מדג'דוב', מגריה, גנדואוז, מנסורי: קאצ'י, בנמברוק, בלומי, (זיידן, 79), מאדז'ר, מנארה, אסאד (בנסאולה, 68).
• שופט: רומולו מנדז מולינה (גואטמלה).
48 אלף צופים בגוואדאלחרה, 6.6.86

ספרד – צ. אירלנד
(0–2) 1–2

• לספרד: בוטארגנו (1), סאלינאס (18).
• לצפון־אירלנד: קלארק (47).
• ספרד: זוביזארטה: תומאס, גויקוצ'יה, גאלגו, קאמאצ'ו: ויקטור, מישל, פרנציסקו, גורדיליו (אלדרה (53): בוטארגנו, חוליו סאלינאס (רינקון (78).
• צפון־אירלנד: ג'נינגס: ניקול, או'ניל, מק־דונאלד, דונאגי: פני (סטיוארט), מקילרוי, מקרירי, וורתינגטון (האמילטון, 70): קלארק, וויטסייד.
• שופט: הורסט ברומאייר (אוסטריה).
25 אלף צופים בגוואדלאחרה, 7.6.86

ספרד – אלג'יריה
(0–1) 0–3

• לספרד: קאלדרה (16, 68), אוליייה (71).
• ספרד: זוביזארטה: תומאס, גויקואצ'אה, גאלגו, קאמאצ'ו: ויקטור, פרנציסקו, מישל וסניור, 63: קאלדרה, בוטאראגניו ואילייה, 46), סאלינאס.
• אלג'יריה: דריד (לארבי, 20): קורישי, מדג'ריה, גנדוז, מאנסורי: קאשי סעיד, מאדרוק, בלומי: מדג'ר, חרקוק, זיידן ומנאד, 59.
• שופט: טאקדה (יפן).
20 אלף צופים במונטריי, 12.6.86

ברזיל – צ. אירלנד
(0–1) 0–3

• לברזיל: קארקה (15,88), ג'וסימר (41).
• ברזיל: קארלוס: ג'וסימר, סזאר, אדיניו, בראנקו: אלמאו, סוקרטס (זיקו, 68), ג'וניור, אלזו: קארקה, מילר.
• צפון־אירלנד: ג'נינגס: ניקול, אוניל, מק־דונלד, דונאקי: סטיוארט, מקילרוי, מקררי: וויטסייד (המילטון, 68), קמפבל וארמסטרונג, 71), קלארק.
• שופט: קירשן (מזרח־גרמניה).
40 אלף צופים בגוואדאלאחרה, 12.6.86

בית ה'

.1	דנמרק	3	1–9	6
.2	גרמניה	3	4–3	3
.3	אורוגוואי	3	7–2	2
.4	סקוטלנד	3	3–1	1

אורוגוואי – גרמניה
(0–1) 1–1

• לאורוגוואי: אלזמנדי (4).
• לגרמניה: קלאוס אלופס (84).
• אורוגוואי: אלבאו: דיוגו, אסוודו, גוטיירז, באטיסטה: בוסיו, באריוס (סראלגוי, 56), סאנטין: אלזאמנדי (ראמוס, 81), פרנצ'סקולי, דה־סילבה.
• גרמניה: שומאכר: ברטהולד, פרסטר, אדר, בריגל: מאתיאוס (רומניגה, 69), אוגנטאלר, מאגאת, ברמה (ליטברסקי, 46): פלר, אלופס.
• שופט: וויטק כריסטוב (צ'כוסלובקיה).
20 אלף צופים בקרטארו, 4.6.86

דנמארק – סקוטלנד
(0–0) 0–1

• לדנמארק: אלקיאר־לארסן (58).
• דנמארק: ראסמוסן: בוטק, מורטן־אולסן, נילסן, לארבי, יספר אולסן (מולבי, 80), ברג־רן, ארנסן (סיוובק, 75), ברטלסן: אלקיאר־לארסן, לאודרופ.
• סקוטלנד: לייטון: גאף, מקליש, מילר, מאלפאס: סטארקן (כאנון, 75), סונס, אייטקן, ניקול: ניקולאס, סטורוק (מקאווני, 62).
• שופט: לאיוש נמט (הונגריה).
22 אלף צופים בנזה, 4.6.86

גרמניה – סקוטלנד
(1–1) 1–2

• לגרמניה: פלר (22), אלופס (49).
• לסקוטלנד: סטראקן (17).
• מערב־גרמניה: שומאכר: ברטהולד, פרסטר, אדר, בריגל (יאקובס, 63): מאתיאס, מאגאת, אוגנטאלר, ליטברסקי (רומניגה, 75): פלר, אלופס.
• סקוטלנד: לייטון: גאף, נארי, מילר, מאלפס: ניקול (מקאווני, 60), באנון (קופר, 74), סונס, סטראקן: אייטקן, ארצ'יבולד.
• שופט: יואן איגנה (רומניה).
12 אלף צופים בקרטארו, 8.6.86

דנמרק – אורוגוואי
(1–2) 1–6

• לדנמרק: אלקיאר־לארסן (11, 68, 80), לארבי (41), לאודרופ (52), יספר אולסן (89).
• לאורוגוואי: פרנצ'סקולי (45, בעיטת 11).
• דנמרק: ראסמוסן: בוסק, מ. אולסן, י. נילסן, לארבי: ברנרן, ברטלסן (מולבי ,57), ארנסן, אנדרסן: אלקיאר־לארסן, לאודרופ (יספר אולסן, 81).
• אורוגוואי: אלווז: דיוגו, אכוודו, גוטיירז, באטיסטה: בוסיו, סאראלגוי, סאנטין וסאלאזר, 57): אלזאמנדי וזו. ראמוס, 58): דה סילבה, פרנצ'סקולי.
• שופט: אנטוניו מאריקז (מכסיקו).
23 אלף צופים בנזה, 8.6.86

אורוגוואי – סקוטלנד
0–0

• אורוגוואי: אלווז: גוטיירז, דיוגו, באטיסטה (הורחק), אצ'וודו: פריירה, באריוס, סנטין, ראמוס (סאראלגי, 70): פרנצ'סקולי (אלזמנדי, 84), קבררה.
• סקוטלנד: לייטון: גאף, ניירי, מילר, אלביסטון: סטראכן, מקסטיי, אייטקן, ניקול (קופר, 70): שארפ, סטארוק (ניקולאס, 70).
• שופט ג'ואל קיניו (צרפת).
15 אלף צופים בנזה, 13.6.86

דנמרק – גרמניה
(0–1) 0–2

• לדנמרק: יספר אולסן (43, בבעיטת 11 מטר), ג'ון אריקסן (62).
• דנמרק: הוג: בוסק, מורטן אולסן, סיוובק, אנדרסן: לרבי, יספר אולסן (סימונסן, 71), מולבי: ארנסן (הורחק), אלקיאר (אריקסן, 46), לאודרופ.
• מערב־גרמניה: שומאכר: ברטולד, פורסטר (רומניגה, 70), אדר: ברמה, הרגט, מתיאס, ג'קובס, רולף וליטברסקי, 46): פלר, אלופס.
• שופט: אלכסיס פונט (בלגיה).
25 אלף צופים בקרטארו, 13.6.86

בית ו'

.1	מרוקו	3	1–3	4
.2	אנגליה	3	1–3	3
.3	פולין	3	3–1	3
.2	פורטוגל	3	4–2	2

פולין – מרוקו
0–0

• פולין: מלינארצ'יק: קוביצ'קי (פריביש, 46), מאייבסקי, אוסטרובסקי, וויצ'צקי: קומורניצ'קי, כונקול, מאטישיק, כונייאק: דזיקאנובסקי (אורבאן, 5), סמולארק.
• מארוקו: זאקי: חאליפה, בייאו, בויחייאווי, למריס: אל־חאדאווי (סולימני, 89), דולמי, טימומי (קאיירי 90), בודרבלה, , קארימו, מרי.
• שופט: חוזה מארטינז באזאן (אורוגוואי).
12 אלף במונטריי, 2.6.86

פורטוגל – אנגליה
(0–0) 0–1

• לפורטוגל: קארלוס מנואל (70).
• פורטוגל: בנטו: אלווארו, רווה, אוליביירה, אינאסיו: דיאמנטינו (חוזה־אנטוניו), פאצ'קו, אנדרה, סוסה: מנואל, גומש (פוטרה).
• אנגליה: שילטון: סטיבנס, פנוויק, בוצ'ר, סטנסום: ווילקינס, רובסון (הודג'), הודל, וודל (בירדסלי): הייטלי, לינקר.
• שופט: רות' (מזרח־גרמניה).
13 אלף צופים במונטריי, 3.6.86

אנגליה – מרוקו
0–0

• אנגליה: שילטון: גארי סטיוונס, בוצ'ר, פנוויק, סאנסום: הודל, ווילקינס, רובסון (הודג', 41): לינקר, הייטלי (גארי א. סטיוונס 75 , וואדל.
• מרוקו: זאקי: חאליפה, ביאו, בויוודאווי, למריס ועודאני, 72): קהירי, דולמי, טימומי: בודרבלה, קרימו, מרי (סולמני, 86).
• ווילקינס הורחק (דקה 41).
• שופט: גבריאל גונזאלס רואה (פאראגוואי).
20 אלף צופים במונטריי, 6.6.86

פולין – פורטוגל
(0–0) 0–1

• לפולין: סמולארק (68).
• פולין: מלינארצ'יק: מאייבסקי, אוסטרובסקי, פבלאק, ווצ'יצ'קי: מאטיסיק, קומורניצ'קי וקאראש, 57), אורבן, בונייק: סמולארק (זגוצ'ינקי, 75), דז'קנובסקי.
• פורטוגל: ויטור מנואל ראמאס: אלווארו, פרדדייקו, אוליביירה, אינאסיו: מנואל, אנדרה (מיגלאייס, 73), פאצ'קו, טוסה: גומש ופוטרה, 46), דיאמנטינו.
• שופט: עלי באנסור (תוניסיה).
8000 צופים במונטריי, 7.6.86

אנגליה – פולין
(0–3) 0–3

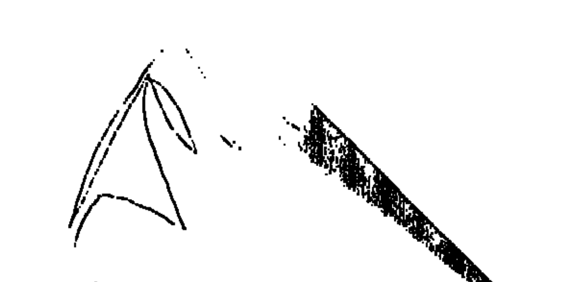
• לאנגליה: לינקר (8, 15, 37).
• אנגליה: שילטון: גארי סטיוונס, בוצ'ר, פנ־וויק, סאנסום: הודל, סטיוון, ריד, הודג': לינקר (דיקסון, 86), בירדסלי (וואדל, 75).
• פולין: מלינארצ'יק: פאוולק, מאייבסקי, וויצ'יצקי, אוסטרובסקי, קומורניצקי (קאראש, 23), דזייקאנובסקי, מאטישק (בונקול, 46), אורבאן: בונייק, סמולארק.
• שופט: אנדריי ראיינה (שוייץ).
22,000 צופים במונטריי, 11.6.86

מרוקו – פורטוגל
(0–2) 1–3

• למרוקו: קאהירי (19, 26), קרימו־מרי (61).
• לפורטוגל: דיאמנטינו (79).
• מרוקו: זאקי: חאליפה, ביאז, בויוואדאווי, למרים: דולמי, בודרבאלה, הארווי וסולימני, 71), טימומי: קרימו־מרי, קאהירי.
• פורטוגל: ראמאס: אלווארו (אגואש, 55), רוסה, אוליביירה, אינאסיו: מאגאלייש, פאצ'קו, מאנואל, סוסה (דיאמנטינו, 68), גומש, פוטרה.
• שופט: סנודי (צפון אירלנד).
22 אלף צופים בגוואדאלאחרה, 11.6.86

להתראות 1990 ברומא

נועם בר־ישראל

תחזית למחזור 44

במחזור 44 מסיימות הקבוצות הישראליות את השתתפותן השנה באינטרטוטו וגם בטופס הטוטו. בשבועות הקרובים נעסוק במשחקי הליגות האוסטרליות בלבד. גם מבצע ה„טוטו־אוטו", בו מגרילים מכונית בין כל המשתתפים השולחים עשרה טורים, לפחות – מסתיים בקרוב (במחזור 46). הסיכויים במבצע הם לא רעים, בהתחשב בכך שמשתתפים בהגרלה פחות מ־100 אלף טפסים.

למרות שאין שמים לב לכך, כאשר שולחים טופס של עשרה טורים, הסיכוי הסטאטיסטי לזכות ב־13 הוא 1 ל־150 אלף. הסיכוי לזכות במכונית הוא 1 ל־90 אלף.

למי ששולח טפסים גדולים, כדאי „לפרק" אותם לטפסים קטנים רבים ולהגדיל את הסיכוי לזכייה במכונית.

1. ג.א.ק. גראץ – הפועל ת״א. ה„נבחרת הצעירה" של אלופת הליגה אינה מרשימה במיוחד באינטרטוטו. גם האוסטרים לא מרשימים. 1 ו־2 להפתעה.

2. לינגבי – מכבי חיפה. סגנית אלופת דנמרק, היא כנראה הקבוצה הטובה מבין הארבע ולא תחמיץ הזדמנות לזכות בראשות הבית. 1.

3. אלטונה־גייט – דונקסטר. שלושה המשחקים הראשונים מאוסטרליה הם מהליגה הראשונה של מדינת ויקטוריה. שתי הקבוצות הפסידו בשבת ותיקו עם יתרון לביתיים נראה סביר. 1,x.

4. אוקלי דרום – נונאורינג. אוקלי שעלתה רק השנה מהליגה השניה משחקת היטב כרוכה לליגה הראשונה. גם יריבתה ניצחה בשבועיים האחרונים. 1,x.

5. סאנבורי – דנדנונג צפון. שתי הקבוצות, סמוכות זו ליד זו בטבלה ויתרון הביתיות, כנראה, יעניק את הנצחון למארחת.

6. בייזווטר – ספירווד. משחק בליגה של מערב אוסטרליה. סגנית האלופה מתארחת אצל תוכבת הפתעות. גם אשתקד ניצחה המארחת במשחק רב־שערים (5–4). משולש.

7. פורסטפילד – באלגה. משחק קשה לניחוש בין סוגרת הטבלה לקבוצה נוספת שאינה מרשימה. אשתקד 1–1. השנה: 1, x או 2.

8. קלמסקוט – אינגלווד. העולה החדשה מארחת את הקבוצה הותיקה ביותר בליגה. המארחים בקו עליה מול קבוצה שעדיין לא השיגה תיקו בחוץ. 1,x.

9. קמבלטאון – קרואטיה. משחקי דרום אוסטרליה בטופס, מתחילים בקרב צמרת בין הראשונה לשניה. האורחים, שאשתקד ניצלו מירידה בסיבוב האחרון, „ישנסו מתניים" וישאפו לכבוש את הליגה. משולש.

10. אליזבט – אזורי. הביתיית אינה מוותרת וכבר שלושה שבועות לא נוצחה (3 תיקו ברציפות). האורחים טרם סיימו משחק חוץ בתיקו. משולש.

11. פרה־הילס – מודבורי. הביתית, שהפסידה בשבת ונלחמת על השארותה בליגה, תתאמץ ותנצח.

12. פולניה – וודביל. „הפולנים", שלא ניצחו כבר שלושה שבועות יפגשו קבוצה בכושר טוב (3 נצחונות רצופים). 2,1.

13. טורנס – סאליסבורי. האלופה מלפני שנתיים, טורנס, שקועה בתחתית והיא מארחת את אלופת אשתקד המשחק השנה היטב. אשתקד 1-0 לאורחים. 2.

דרום אוסטרליה
(לאחר 14 מחזורים)

1.	קרואטיה	11–30	23
2.	קמבלטאון	13–24	19
3.	הלאס	12–22	17
4.	סאליסבורי	14–21	17
5.	וורביל	19–22	16
6.	אזורי	20–23	15
7.	פולניה	21–19	12
8.	מודבורי	27–21	12
9.	ליון	29–18	11
10.	פרה־הילס	25–17	9
11.	אליזבט	22–11	9
12.	טורנס	27–12	8

מערב אוסטרליה
(לאחר 12 מחזורים)

1.	אזורי	11–33	31
2.	ספירווד	10–32	28
3.	סטירלינג	12–32	26
4.	אתונה	13–22	24
5.	בייזווטר	19–18	17
6.	אינגלווד	18–10	13
7.	פרימנטל	27–16	13
8.	קלמסקוט	23–20	12
9.	באלגה	22–16	12
10.	גוסנלס	22– 9	9
11.	אוסבורני	30–17	8
12.	פורסטפילד	29–11	6

• משחק חסר

ויקטוריה (ליגה ראשונה)
(אחרי 15 משחקים)

1.	אוקלי דרום	9–29	25
2.	ברודמורס	13–24	23
3.	נונאורינג	15–29	20
4.	אלטונה־גייט	14–24	19
5.	ווריבי	21–26	19
6.	סט. מלבורן	20–24	16
7.	דונקסטר	25–28	16
8.	סאנבורי	17–20	14
9.	דנדנונג צפון	26–19	13
10.	ריצ'מונד	25–20	11
11.	נוקס־סיטי	24–18	11
12.	אלביון	29–17	9
13.	דוכטון	28– 9	8
14.	מורינגטון	35–14	6

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1	X		
2		X	
3			X
4	X		
5		X	
6	X		X
7		X	
8		X	
9		X	X
10	X		X
11		X	
12	X	X	
13			X

שלשות – ; כפולים 4 ; טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1		X	
2			X
3	X		X
4	X		
5	X		X
6	X		
7		X	X
8		X	
9		X	X
10		X	
11	X	X	
12			X
13	X		

שלשות – ; כפולים 6 ; טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X		
2	X		X
3			X
4	X	X	
5	X		X
6		X	X
7	X	X	
8	X		
9		X	X
10	X		
11	X	X	
12	X		
13			X

שלשות – ; כפולים 7 ; טורים 128

לעשירים

	1	x	2
1	X	X	
2	X	X	
3	X		
4		X	
5	X	X	X
6			X
7		X	
8	X	X	X
9			X
10			X
11	X	X	
12	X	X	
13	X	X	X

שלשות 3 ; כפולים 4 ; טורים 432

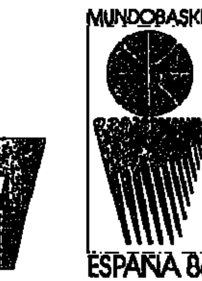
שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X		X
2	X		
3	X	X	
4	X	X	
5	X		
6	X	X	X
7	X	X	X
8	X	X	
9	X	X	X
10	X	X	X
11		X	
12	X		X
13			X

שלשות 4
כפולים 5
טורים מלא 2592
טורים בשיטה המצומצמת 288

1 2 3 4 5 6 7 8 9

המטרה של ישראל: ברצלונה

לראשונה אחרי 32 שנה תשתתף נבחרת ישראל בכדורסל במשחקי אליפות העולם שייפתחו בשבת בספרד. היריבות בשלב הראשון – רובן נעלמות.
למאמן צבי שרף ול„קפטן" מיקי ברקוביץ' מטרה משותפת: להגיע לשלב השני, שמשחקיו יתקיימו בברצלונה.

Mundobasket España 86

מרדכי רוזנבלום

עוד בטרם נדמו רעמי מונדיאל הכדורגל במכסיקו וכבר נפתח מונדיאל חדש: „מונדו־באסקט „אא" – אליפות העולם בכדורסל לנבחרות לאומיות, שתחל במוצאי־שבת, בספרד. הבוקר אמורה נבחרת ישראל להמריא לאל־פרול, עיירת נופש בצפון מערב ספרד, על שפת האוקיינוס האטלנטי. ישראל משתתפת באליפות כפעם הראשונה. לראשונה זה היה לפני 32 שנה, בריו דה־ז'אנירו (מקום א).

המשימה הראשונה שהציבו מאמני הנבחרת בפני הכדורסלנים: להעפיל לשלב חצי הגמר, שמשחקיו יחלו ב־12 ביולי בברצלונה. על מנת להצליח במשימה – על ישראל לנצח נבחרות כמו אוסטרליה, אורוגוואי וקובה, כאשר נבחרת ברית־המועצות ניצבת בראשות הבית בבדידות מזהרת.

„רוב הנבחרות בבית 2 באל־פרול, הן נעלם גדול עבורנו. אין לנו מספיק פרטים עליהן. למעט הרוסים, אותם אנו מכירים היטב ויודעים שמוטב להתרכז במקומות 2 ו־3. קובה – נעלם גדול. אורוגוואי – כדורסל דרום־אמריקני אגרסיבי ומהיר. אוסטרליה – כדורסל מעניין, סגנון אמריקני. אנגולה ? – אינני יודע איזה כדורסל יש שם. עלינו לנסות ולהגיע לשלב חצי הגמר. מעבר לזה - אני מעדיף לא לחשוב כלל", אומר המאמן צבי שרף.

שרף מכיר בחשיבות האובייקטיווית של אירוע כמו אליפות העולם בכדורסל. „בהחלט טורניר מכובד ואולי החשוב מכולם. אבל מסיבות שונות ומוצדקות, נאלצנו במהלך השנה האחרונה, להעניק למשחקי אירופה דרג ב' עדיפות גדולה יותר, מבחינתה של ישראל כמובן. אין זה אומר שאנו יוצאים לספרד בהרגשת זלזול או כניעה מראש. להיפך, נעשה את המקסימום האפשרי על מנת להצליח. אבל אסור לנו לשכוח עובדה יסודית אחת: עד היום נאלצנו להביא את השחקנים לכושר אישי גבוה, כמה פעמים לכמה אירועים", מסביר שרף.

מיקי: תלכיד מעולה

זה החל אומנם לפני שנה עם אליפות אירופה בלברקוזן ובשטוטגרט שבמערב־גרמניה וישראל ירדה לדרג ב'; זמן קצר לאחר מכן המשיכה הנבחרת במאבקים בקדם־אליפות העולם, מול נבחרות צ'כוסלובקיה, שוייץ ואנגליה, ולכסוף – הטורניר בבלגיה שממנו חזרה ועלתה הנבחרת לדרג א'. כל זאת · תוך כדי עונה קשה ומפרכת, כולל משחקי גביע־סל קשים.

מיקי ברקוביץ', הקפטן שנעדר ממשחקי דרג ב, חזר לסגל. לדבריו · בשמחה, אחרי מנוחה שהיה זקוק לה מאוד. „אומנם במשך חודשים לא התאמנתי ולכן התקשיתי להשתלב בכושר הכללי הטוב של יתר השחקנים, אך המסע לקנדה ושבוע האימונים בארץ, סייעו לי לחזור עד כמה שניתן לכושר. אני מאמין שאוכל לתרום לנבחרת גם באליפות העולם בספרד", מציין הקפטן.

מיקי חזר לנבחרת, שלדעתו מהווה תלכיד מעולה. הנבחרת מתבססת על שלד של ארבעה ותיקים מבוגרים וא צעירים כשרוניים ביותר. „יש לנו שלושה פליי־מייקרים מצויינים בנבחרת. שניים יוצאים לספרד חן ליפין ועדי גורדון. השלישי, ישראל אלימלך הפצוע, יהיה ללא ספק גורם חשוב במשימות הבאות של הנבחרת הלאומית. דורון שפע, קלע מעולה שהצליח בליגה בקבוצתו כמו בנבחרת. ארי רוזנברג, שחקן שממשחק למשחק מגלה עד כמה הוא מתקדם ורוכש לו מקום חשוב בסגל", הדגיש הקפטן.

כל הצעירים הללו, יחד עם לאבן מרסר, האוורד לאסוף, דורון ג'מצ'י וכמובן הוא עצמו, מהווים, לדעתו של מיקי, תלכיד המסוגל להגיע להישגים. „אלה והניהול המקצועי הטוב של המאמנים שרף ויווינקרנץ, מקנים לי הרגשה אופטימית לקראת אליפות העולם. אגב, עבורי האליפות הזאת היא חשובה באופן מיוחד. הופעתי כבר באירועים גדולים וחשובים, אבל זו הפעם הראשונה שלי באליפות עולם רשמית לנבחרות".

על היריבות ב„מונדו־באסקט", אומר מיקי: „לגבי רוב הנבחרות קיים סימן שאלה גדול. את הרוסים כולנו מכירים ומכבדים. אלופי עולם ואירופה. אבל האחרים – אינני יודע. אורוגוואי למשל, אחרי שראיתי את נבחרת אורוגוואי בכדורגל במכסיקו, אני מקווה שהכדורסלנים אינם משחקים כמו הכדורגלנים ואני מתכוון לכאסח... אנגולה, לא ידעתי שיש שם כדורסל. רק שלא יביאו פתאום איזה מאנוטה בול כוח המתנשא לגובה של 2.30 מטרים... היום אי אפשר לדעת ואסור לזלזל..." ובדי הקפטן מיקי.

...סוף בתידרוך:
...לשחקן חוץ
...שיה – יש מחליף.
...נטהים –
...ת קשה.

נסיון לצעירים

לפני שבוע שבה הנבחרת מקנדה, שם קיימה ארבעה משחקים בין־ארציים עם נבחרת קנדה. האם היה זה מסע מחוייב המציאות?

שרף: „על המסע לקנדה הוחלט עוד לפני שעלינו לאליפות העולם. חשבנו אז שכדאי יהיה לנסוע לשם עם חבורה של כדורסלנים צעירים כדי להקנות להם נסיון בין־לאומי. יחד עם זאת הועלתה גם נקודה של יחסינו הספורטיביים עם קנדה. אין לי ספק שהעיתוי לא היה הכי טוב, אך הוא נקבע מראש ולא יכולנו לשנותו.

„יחד עם זאת – ניצלנו היטב את המסע ואת המשחקים, על מנת להעניק לצעירי הנבחרת דקות רבות של משחק. אני מדבר על צעירים כמו עופר פליישר, תומר שטיינהאואר, ניר רכליס וארי רוזנברג, ולא על צעירים אך מנוסים יותר כחן ליפין, מוטי דניאל ואחרים. אלה הפכו בשנה האחרונה בגלל כל מיני סיבות אוביקטיוויות, למרכיבים חשובים בסגל. אולי זה בא להם בקלות יחסית, ו. . א כל כך בריא, אך הנסיבות הביאו למצב הזה", הסביר שרף.

על מיקי ברקוביץ', שחזר לסגל אחרי הערות מטורניר דרג ב', אמר המאמן: „מיקי היה חשוב לכדורסל הישראלי והוא עדיין חשוב. איש אינו יכול לקחת את מה שהוא תרם ואני מאמין כי הוא עוד יתרום. יש לו זכויות יתר. מגיע לו".

בסך הכל נראה כי התגבשה נבחרת טובה ו„יש עם מי לצאת למלחמה". אומנם בעיית הכוכבים עדיין קיימת, ושרף מתכוון לכל אלה המככבים בקבוצותיהם בחמישיות הראשונות, ובנבחרת נאלצים לעיתים לשבת על הספסל. „נגד זה – אין מה לעשות. על המגרש יכולים לשחק רק חמישה כדורסלנים", אומר המאמן.

נראה כי בשלב זה, החמישייה הראשונה בסגל כוללת את מרסר ולאסוף, מיקי ודורון ג'מצ'י וחן ליפין כרכז. לכל שחקן חוץ בחמישייה הזאת יש מחליף ברמה גבוהה. דורון שפע, מוטי דניאל, ארי רוזנברג, ועדי גורדון. למרסר וללאסוף – קשה למצוא מחליף גבוה עם נסיון בין־לאומי רב. אך עופר פליישר, ניר רכליסותומר שטיינהאואר, מסוגלים לסייע גם בדקות של מצוקה.

לאליפות בספרד, יוצאת איפוא נבחרת ישראלית טובה, היודעת היטב את מעלותיה ומגבלותיה באירוע המרכזי של הכדורסל העולמי. על כן, המטרה באל־פרול מנקודת מבט ישראלית: להגיע לברצלונה. ■

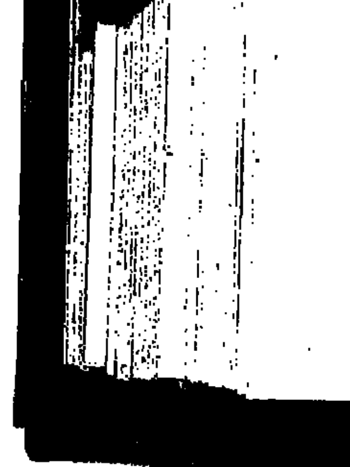
„קפטן" מיקי ברקוביץ':
„רק שלא יביאו לנו איזה
מנוטה בול מאנגולה"...

הבתים במונדו־באסקט

בית א', סראגוסה:	בית ב', אל־פרול:	בית ג', מלגה:	בית ד', טנריף:
ספרד	אוסטרליה	ארה"ב	יוגוסלאוויה
צרפת	קובה	חוף־השנהב	ניו־זילנד
ברזיל	ישראל	איטליה	קנדה
ד. קוריאה	אורוגוואי	סין	פיליפינים
פנמה	בריה"מ	פורטו־ריקו	ארגנטינה
יוון	אנגולה	מע. גרמניה	הולנד

ישראל באל־פארול

יום שבת	5.7	שעה 18.00	אוסטרליה – קובה
		שעה 20.00	ישראל – אורוגוואי
		שעה 22.00	בריה"מ – אנגולה
יום ראשון	6.7	שעה 19.00	ישראל – אנגולה
		שעה 21.00	בריה"מ – קובה
יום שני	7.7	שעה 19.00	ישראל – בריה"מ
		שעה 21.00	אוסטרליה – אורוגוואי
יום שלישי	8.7	שעה 19.00	קובה – אורוגוואי
		שעה 21.00	אנגולה – אוסטרליה
יום רביעי	9.7	שעה 18.00	קובה – אנגולה
		שעה 20.00	בריה"מ – אורוגוואי
		שעה 22.00	ישראל – אוסטרליה
יום חמישי	10.7	שעה 18.00	אורוגוואי – אנגולה
		שעה 20.00	בריה"מ – אוסטרליה
		שעה 22.00	ישראל – קובה

צרכנות נבונה

מאת: יואב עופר

[illegible] (רולינג)

משחק ספורטיבי חדש המתאים לכל הגילאים, מופץ בימים אלה בארץ. למשחק קוראים רולינג והוא בנוי על כדור שמסתובב במהירות עצומה על רולינג, כלומר גלגל מיוחד. יש לו מספר יתרונות חשובים למשל בכל הנוגע למשקל עודף. אנשים רבים שרוצים להוריד ממשקלם מבלי שיצטרכו להפסיק לאכול יכולים להמשיך בהנאתה זו ובלבד שיקדישו מידי יום 10 דקות כדי להתעמל עם זוג רולינג.

השימוש במשחק הזה יוריד להם את השומן המיותר וישפר את משקלם. אופי המשחק הוא כזה שהפעילות והתנועה בו מזיזים את כל הגוף ומאפשרים לדם להסתובב בחלקי גוף שקשה לו להגיע אליהם וכך נוצר סיכוי לרפא חלק מן הבעיות הגופניות, במיוחד כאלה הקשורות לאספקה סדירה של הדם. הרולינג הוא גם משחק משעשע שאפשר להיות אתו בשפת־הים, בבריכת השחיה, בפיקניקים ובכל מיפגש ספורטיבי אחר. הילדים שמחשקים בו מרגישים אחרי ימים ספורים הרגשה יותר נעימה ובריאה. הוא כבש בצורה מדהימה את אירופה והרבה מכונים ליופי ולספורט ביבשת זו ממליצים, כחלק מן הבריאות היופי וההרזיה לשחק 10 דקות רולינג מדי בוקר. גם הישראלים כבר גילו אותו ובמשך הזמן הקצר שהוא משווק בארץ הוא ממש נחטף. מסתבר, שהישראלי יודע בדיוק כמו האיש באירופה, להעריך מוצר טוב והרולינג הוא הוכחה טובה לכך. כאמור, פרט להנאה עצמה יש למשחק יתרון משמעותי שכן הוא בנוי עקרונית להורדת משקל בין 2 ל-3 ק"ג בחודשים הראשונים. כאשר אדם מגיע למשקל הנורמלי שלו הוא מפסיק לרדת במשקל ושומר על בריאות תקינה של הגוף, ועל משקל יציב. המחיר לצרכן הוא 25 ש"ח ליחידה ולצורך התעמלות תמידית כדאי להשתמש בזוג רולינג. למשחק מצורף פרוספקט הדגמה בכמה שפות. אגב, בהיות המשחק בנוי על המוטו של ריקוד אירובי הוא מתאים גם למופעים שונים, קייטנות וכד'. בשלב הנוכחי המשחק מיובא מגרמניה אבל בכוונת המייבאים ליצרו בארץ, עפ"י הסכם ידע עם הגרמנים. להשיג אצל היבואן: חב' ישראפרם בע"מ, טלפון: 997422, גם בכל הרשתות הגדולות והחנויות הצעצועים והספורט בכל הארץ.

ההסטוריה באל-נוגה חוזרת בגדול

בותי, ההסטוריה חוזרת והפעם עם הרבה "אקשן" קולינרי. היופי הזה קורה ברח' פינסקר 4 - פינה תל-אביבית שתזכר ודאי לרבים מן הותיקים את ימיה העליזים של עירם, שכן מי בעצם לא הכיר באחד מגלגולי הבילוי שלו בכרך העברי את קפה נוגה המפורסם, שהיה מוכר ככתובתם של אמני ישראל ומקום מיפגשם הקבוע. וככן, הקפה הזה נסגר כידוע למשך תקופה ארוכה עד שבא לו גואל דינמי ונמרץ, בדמותה של משפחה שבה פועלות נפשות אמנותיות שלקחו את הענין ברצינות והפכו את המקום מחדש לאתר אכילה ובילוי שאי אפשר להתעלם ממנו. ראש המשפחה הוא יונה דאי, קולנוען, תסריטן ואיש עסקים עם הרבה רעיונות יפים ונשמה של אמן וביחד עמו הבן רכיב, פסל וצייר והבת סנאית עם השם המקורי, שלושתם השכילו להפוך - כמו ידיהם כהגדרתם - את קפה נוגה-של-פעם למסעדת אל-נוגה של היום - עם עיצוב יפהפה הכולל שטח רחב ידיים ופינות אינטימיות בתוכו, וגם דקורציה המשרה אוירה נעימה ורוגעת. שולט במסעדה צביון ים-תיכוני המוסיף לתחושת הכיף של הישיבה. יונה דאי הימר על האזור הזה שהוא עם הרבה פוטנציאל והחליט להשיב לו את ימיו השמחים. מסעדה טובה וייחודית בתפריט, יפה ומרווחת, נקיה בצורה מדהימה וגם נוחה מאד לכיס - מרכיבים אלה הם ערובה כמעט ודאית להצלחה. ימי הפתיחה מעידים על צעידה בכיוון הנכון. סועדים באים ונהנים ויש כאלה שגם נזכרים בימי "הבראשית" ואת כולם, כך נוצר הרושם, מאחדת הדעה שההתחדשות באל-נוגה באה הפעם בגדול. עם הרבה טעם טוב וטוב טעם. לגבי "התכליס" לקרביים מוכרחים לומר שיש כאן רמה איכותית גבוהה ביותר של מאכלים. ארוחה עם הרבה הנאה כוללת מבחר סלטים של הבית כפתיחה, כאשר החומוס אורגינלי אמיתי בלי חכמות מיותרות ועם (או בלי) פטריות חמות באמצע (מעדן). מנות ביניים אפשריות: ממולאי היום או פשטידות בטעם הבית, בהחלט מזכירים את מטבחה האהוב של אמא. המנה העיקרית בנויה בדרך כלל על מומחיותו של הגריל-מן שהוא כנראה מן הטובים בארץ. הכשרים שלו על האש "יוצאים על הכיפק" עם התבלין הנכון והתוספות בהתאם. למי שרוצה מאכל ים גם הדגים כאן עשויים במומחיות-של-ממש הראויה לכל המחמאות. הקינוח יכול להיות מוס שוקולד מצויין או בווריה נהדרת. משהו על המחירים: סלטים - 1.5 ש"ח. ממולאים - 2.5-3 ש"ח. עיקריות: שישליק כבש - 10.5 ש"ח. צלעות כבש 12.5 ש"ח, סטייק אנטריקוט - 12.5 ש"ח. קינוחים: 2 ש"ח. הדגים לפי משקל וסוג. בסך הכל סביר מאד לכיס בהתחשב ברמת הארוחה ואופי האירוח של המסעדה.

האוהבים לחגוג בימי שישי בצהרים יכולים לבוא לאל-נוגה ולקבל את השבת עם אמנים כמו אלי קניאל ואחרים. שרים בצוותא, עושים שמח והשבת מגיעה עם הרבה יותר טוב על הלב. לישראלי שאוהב לאכול בחוץ יהיה קשה להתעלם מנוגה החדשה, היא אל נוגה של היום, אגב, אפשר גם לקיים במקום הזה אירועים כמו בריתות, בר-מצווה, מסיבות הפתעה בנוסח המערב הפרוע בלי הרבע העוף הניצחי. איני יכול שלא להזכיר גם את הבר המרליק שהמזיגה בו היא מאד מיוחדת. אל נוגה, פינסקר 4, תל-אביב, 296457.

